ENICI

oct ubr
e19 85r
eus n.0

30 C

《禿髪区分図》
·はえぎわ左右の禿上り
·前頭部の禿上り
·頂頭部の禿髪
·後頭部の禿髪

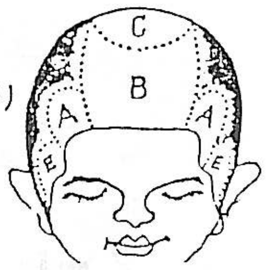

GRANOLLERS

REUS

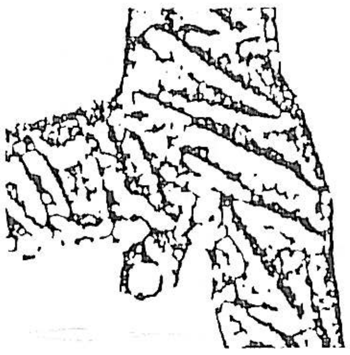

V D O

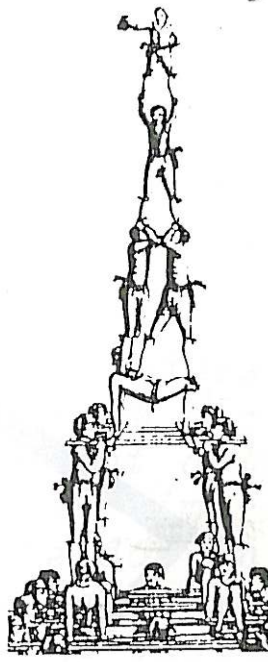

gatos locos

23 SKIDOO

etrae

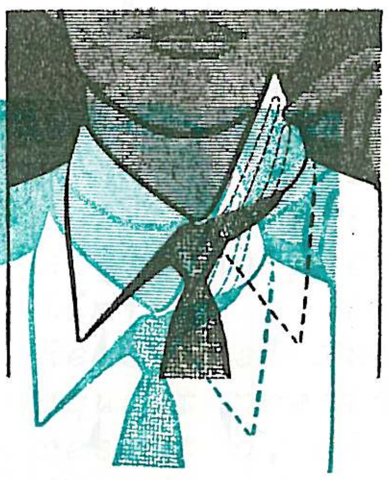

LISBOA

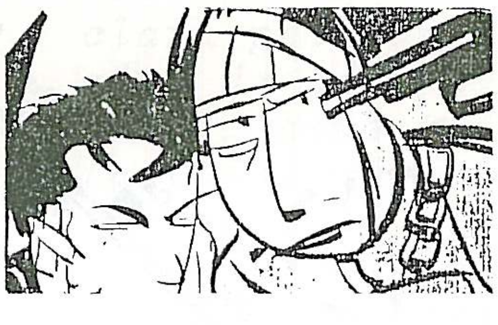

C C

TENICI

LES AFINITATS ELECTIVES

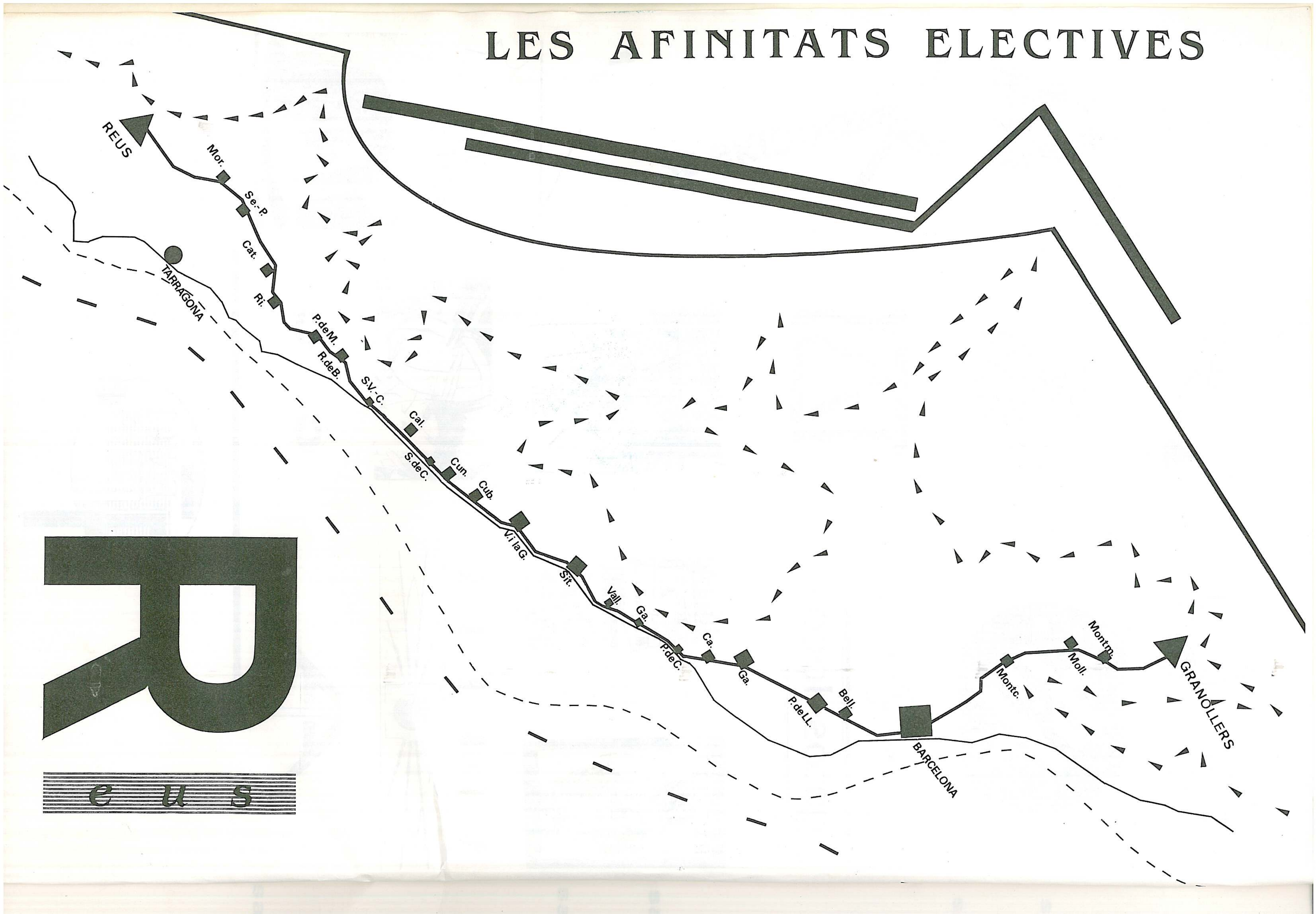

Granollers

(A Granollers diuen: fot-li que és de Reus)

1.L´esperit

L´esperit del viatge, del viatger-esperit que, d'altra banda ja acceptem a priori com exclussivament personal, parcial i subjectiu- sol constituir-se a base d´interessos múltiples, de plaers hedònics o de la consecució de sendes erradívoles,vagant per entre mars de núvols o de brums sords. Podríem pensar en l´interès que pot tenir la descoberta d´alguna cosa, lloc o persona ignots, o bé en un interès fonamentat en la voluntat del retorn, de tornar on hom s´hi ha trobat bé o, si més no, on poder albirar possibles concomitàncies entre el jo i el no-jo. l´interior i l´exterior. Hi ha, en definitiva,la temptació del mirall i de la repetició, el reflex unívoc, la seducció permesa, si no una incerta enveja envers on poder retornar, on restar,on romandre perpètuament.

Samuel Moran

2. La reclusió

Per aquells que no vivim a les capitals -geogràfiques i culturals-la possibilitat de realitzar determinades activitats no sempre és fàcil, més ben dit,soo resultar dificultosa. Entre esculls, entrebancs i reticències de fora i de dins mateix, en darrera instància cal sortir ben lluny o bé provar de bastir algun intent seriós -que sempre resulta prou isolat- per a suplir totes les mancances que tenim a casa i a les quals no volem acostumar-nos; mancances que provoquen,al final,una situació claustrofòbica i desesperant per a qui és inquiet i, per damunt de tot, poc resignat i conformista. Podria, ben bé, ésser això una formulació de la teoria de la neurosi d´un cert discurs que es mou entre la submissió i la transgressió. Maîtresse?

Pierre Giraud

3. Vides paral.leles

Bé, provem de casar ambdues reflexions. El teorema és el binomi Reus-Granollers.Partint del supòsit que hom pot trobar similituds entre, per exemple,dos indrets que, malgrat la diferència de distància respecte a la capital, pateixen la mateixa desvinculació dels circuits habituals, establim,doncs, un recorregut imaginari, un jumelage,entre Reus i Granollers. Gratuit?, no.Hi ha gent de Reus arreu(assagem la cacofonia) i se sap de la seva activitat nucleal; Granollers vila oberta,seu de manifestacions cabdals en la trajectòria de l´art català actual i suposat centre, encara,de gran brogit i empreses culturals. Ambdues cap de comarca i, per tant, sense funció capital.

Pel que fa a les qüestions artístiques, nucli justificador d´aquestes ratlles, ambdues ciutats compten amb un centre que els dóna prestigi fora dels seus límits: el Centre de Lectura de Reus i el Museu de Granollers.Si aquest prestigi és totalment merescut o, al menys, si no s´hauria de mantenir i incrementar a base de dur a terme una línia clara pel que fa a l´art actual, això ja són figues d´un altre paner. I aquest és un tema importanttíssim,car sembla que lesmancances i la falta de definició global comencen a ésser esfereïdores. Tanmateix, cal reconèixer que la sala Fortuny ha possibilitat als reusencs l´ocasió de veure un bon grapat de noms de l´art més recent i a Granollers, exposicons puntuals han esdevingut fites en el coneixement de l´evolució artística catalana.

Seguint en aquest terreny, i potser degut a aquesta mena de prestigi adquirit, els nuclis de creació i promoció artística segueixen considerant les dues ciutats com gairebé els dos únics llocs on les aventures de l´art actual poden ésser més ben rebudes i tingudes en compte,la qual cosa no implica que aquest reconeixement pugui ésser unànim ni

més no, hom pensa que els centres de cada ciutat estan prou oberts a la innovació, i prou informats. No hem d'oblidar que Reus i Granollers -tot i la diferència notable en el número d'habitants, 'favorable' a la primera- tenen una esturctura social prou semblant, unes característiques 'culturals' (en el sentit global) força pariones: el modus vivendi general és bàsicament comercial (amb aportacions del camp industrial), la classe mitja calça del mateix peu atot arreu, l'interès pel forani és limitat, hi ha reticències envers les innovacions, el gust artístic mitjà roman ancorat en enèssimes versions de l'escola olotina i, en definitiva, el no participar de determinats circuits provoca una oclusió mental notable. Sort que sempre hi ha excepcions, comptades. Això, però, l'únic que fa és convertir en més aclaparador el miratge que es viu, en aquest sentit, en ambdues ciutats. El focus que a una i altra vila han mantingut una activitat -en règim de free-lance gairebé sempre- moderna són prou reduïts com per no poder contagiar aquestes postures a la majoria de la intelligentzia. Així, el miratge de les nostres modernitats ho és perquè es fonamenta en un grapat de persones a cada loc, les quals han de moure's en l'espinós status situat entre el refús global o l'arsobció institucional, de caire molt divers.

Definitivament, molts trons i poca pluja en una història dissortada que sols la pateixen els pocs personatges que la van construint poc a poc, dificultosament, i que necessita, de manera urgent, una revitalització i una bona dosi d'empenta per no haver de sucumbir, per no esmorteir-se.

4. *Itineraris*

Anar i venir de Reus i Granollers no sols ho ha fet repetides ocasions qui això signa. Si la tria d'aquests dos pols no és gratuita és perquè realment obeeix a uns factors que així ho justifiquen: la visió que des de fora es té de les dues ciutats, la probable similitud situacional i el sovintejat intercanvi -ocomunicació- que entre elles s'ha produït per mitjà d'elements i persones vinculades al món de l'art.

En un viatge en ferrocarril que resulta d'allò més llarg però a la vegada sorprenent, plagat de sòrdides estacions gairebé despoblades i, pel contrari, de bulliciosos indrets de platja enfarfegats de carnassa humana enrogida per l'estiu, hom arriba a la conclusió de que, verament, el paisatge és només el de l'ànima.

Des de Reus han vingut a Granollers gairebé totes les trameses de la SIEP, periòdicament i puntual; també van arribar peces per incloure a l'exposició 'Su disco favorito' que al final, acabà els seus dies a Madrid; de la mateixa manera ens arribà KOHAI, esplèndid i auster. Des del Vallès Oriental sortiren les ceràmiques de Cumella, els textos, visites i sojorns de qui això signa i alguna que altra idea interrompuda que pretenia intensificar aquest contacte i aquest trajecte. Ens queda, però, la recança de no haver-nos pogut intercnaviar 'Artistes de Reus' i 'Artistes de Granollers', mostres itinerants de la Generalitat, creades a cada lloc, gairebé definitives a l'hora de veure quina era la situació de les postures artístiques actuals a les dues capitals.

Ara potser caldria una recapitulació, una redefinició i, segurament, un esforç comú: una visura plàstica granollerina i una brutal reus performance.

Manel Clot

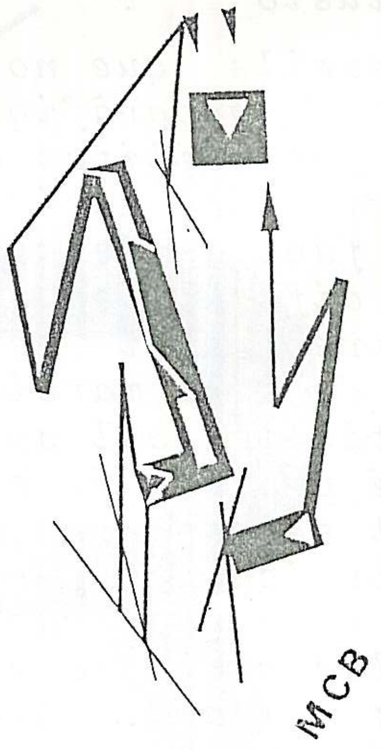

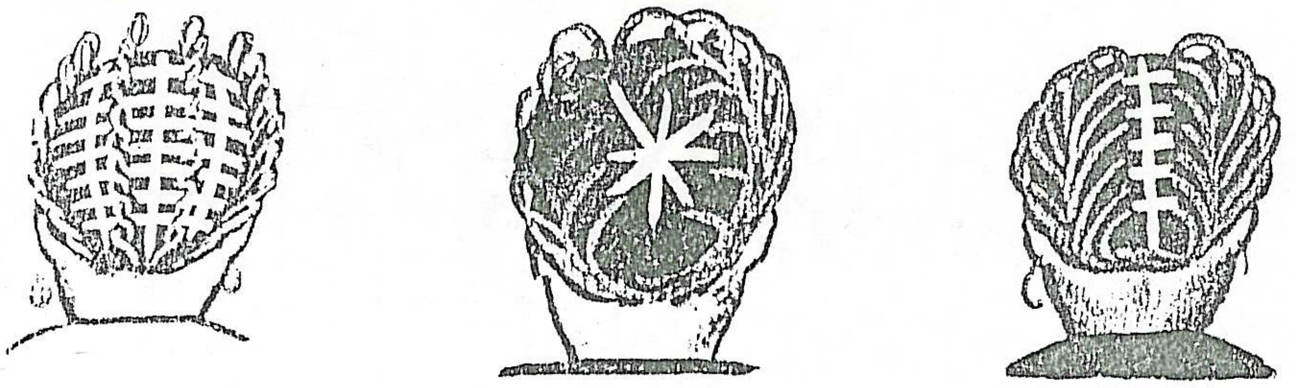

octubre 11 - 29

sala Fortuny — **VI SALÓ ARTISTES PLÀSTICS DEL BAIX CAMP**

sala Hortensi Güell — **ITÀLIA** seqüències gestuals

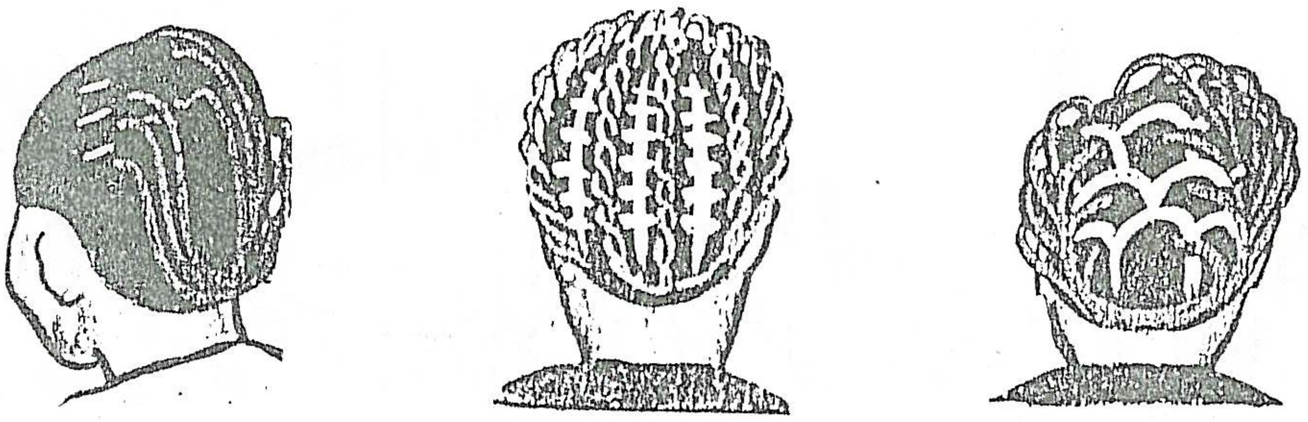

novembre 8 - 30

sala Fortuny — **SARA GIBERT**

sala Hortensi Güell — **MONTSERRAT CORTADELLAS**

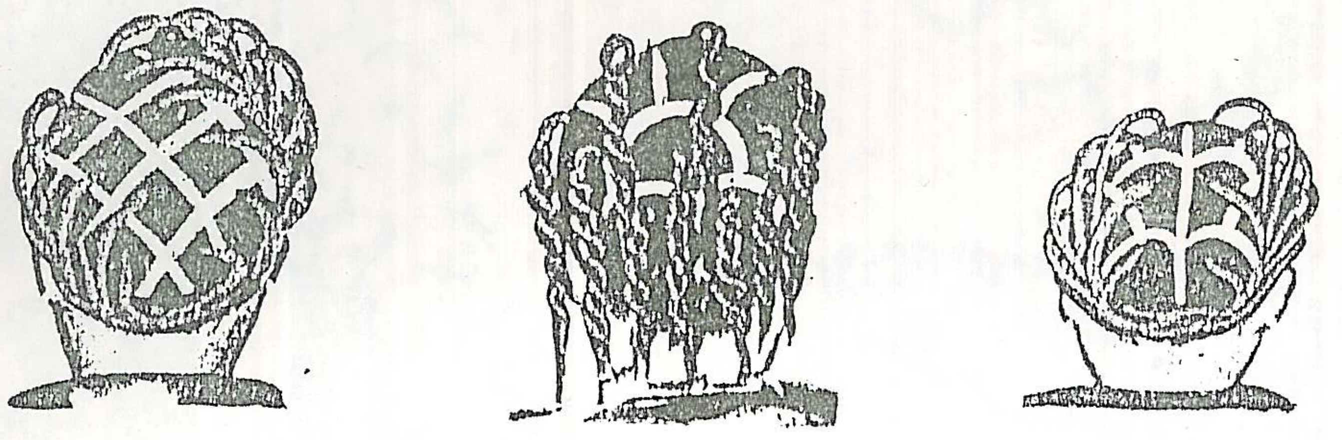

desembre 6 - 31

sala Fortuny — **ALTRES LLIBRES** mostra de llibres d'artista

CENTRE DE LECTURA
REUS 1859

ANTONIETA AGUSTI
-"Els que no s'adaptin amb
això dels serrells o aquests de-
talls, ja no estaran a la moda.
Els talls de punxa, agressius,
tan passats de moda.
moltes possiblitats i facilitats
per adoptar el canvi.
Sempre hi ha un
que està bé i afavoreix.
unes simples
ja està. Hi ha
per a tothom."
em de fixar
ser haurem
en París."
-I els Estats Units
-"No sobresurt
d'idees.
trobem a Europa.

Es passeja amunt i avall de la perruqueria saludant i ordenant un tint, una permanent, un cop de tisores, aconsellant les clientes indecises... Antonieta Agustí ha arribat de València on ha impartit uns cursets de noves tècniques als professionals d'allà. Està cansada i no pot parar. Els uniformes d'hivern de l'equip necessiten uns retocs, però el més important és enllestir tots els detalls de l'exhibició que té prevista. Ha de repassar el vestuari, tenir a punt les models, confeccionar els aplics postissos, decidir els pentinats... Aquest cop tot un número nou a partir de la Madame Butterfly del Malcom McLaren.

-"Ara estem en un moment difícil, d'impasse. S'han acabat les punxes, és un moment de canvis radicals. Per als anglesos, retorna l'època medieval i d'ella s'inspiren. Per contra, els francesos recuperen les modes dels anys seixanta. És qüestió de trobar la teva línia entre les dues."

-Què ve enguany, Antonieta?

-"Serrells, molts serrells. Són increïbles les combinacions i possibilitats que ofereixen cinc centímetres de pell. Serrells de tot tipus, ben diferents, combinats amb les celles, les patilles, contrastats, bojos, minúsculs, ridículs, llargs, desfilats, majestuosos o clàssics... Serrells.

Ella s'ha aplicat ja la teoria i n'exhibeix un.

-Però només això, serrells?

-"Els serrells són la característica més definitòria per una moda en perruqueria que ve marcada per la seva diversitat més absoluta, com en els altres camps artístics. Davant d'això,

ANTONIETA AGUSTÍ

s'opta pels petits detalls que, en certa manera, encara que s'hagin vist sempre, són novetat si els adaptes a cada forma. Però no creguis, no és tan fàcil introduir una cosa tan senzilla. A València vam tenir problemes, els mateixos perruquers eren reacis. El que passarà, com sempre passa, és que quan els professionals d'arreu es comencin a interessar i a posar-ho en pràctica, quan els serrells es massifiquin i els porti tothom, ja estaran desfasats, ja haurà sortit una altra cosa."

Però a ella tan li fa, li interessa més estar al dia i ser de les primeres en portar la moda i fer-la portar. Tant a nivell professional com a nivell personal, Antonieta Agustí és individualista i li preocupa la vanguarda en perruqueria mentre que odia la massificació vulgar.

-"Els que no s'adaptin amb això dels serrells o aquests detalls, ja no estaran a la moda. Els talls de punxa, agressius, estan passats de moda. La gent té moltes possibilitats i facilitats per adoptar el canvi. No val l'excusa de dir: 'a mi no m'està bé'. Sempre hi ha un punt, una manera que està bé i afavoreix. Potser unes simples i petites grenyes, ja està. Hi ha solució i manera per a tothom."

-Qui marca la moda?

-"Als setanta tots ens havíem de fixar en Londres, ara potser haurem de tornar a fixar-nos en París."

-I els Estats Units?

-"No sobresurten en cap novetat d'idees estètiques que no trobem a Europa. El poder econòmic allà, als EEUU, és tan fort que, a partir d'una idea copiada, desenvolupen la tècnica ràpidament. Però la dona americana en general no és tan progressista i té una estètica diferent a la de l'europea que, la majoria de vegades, no té res a veure amb la moda."

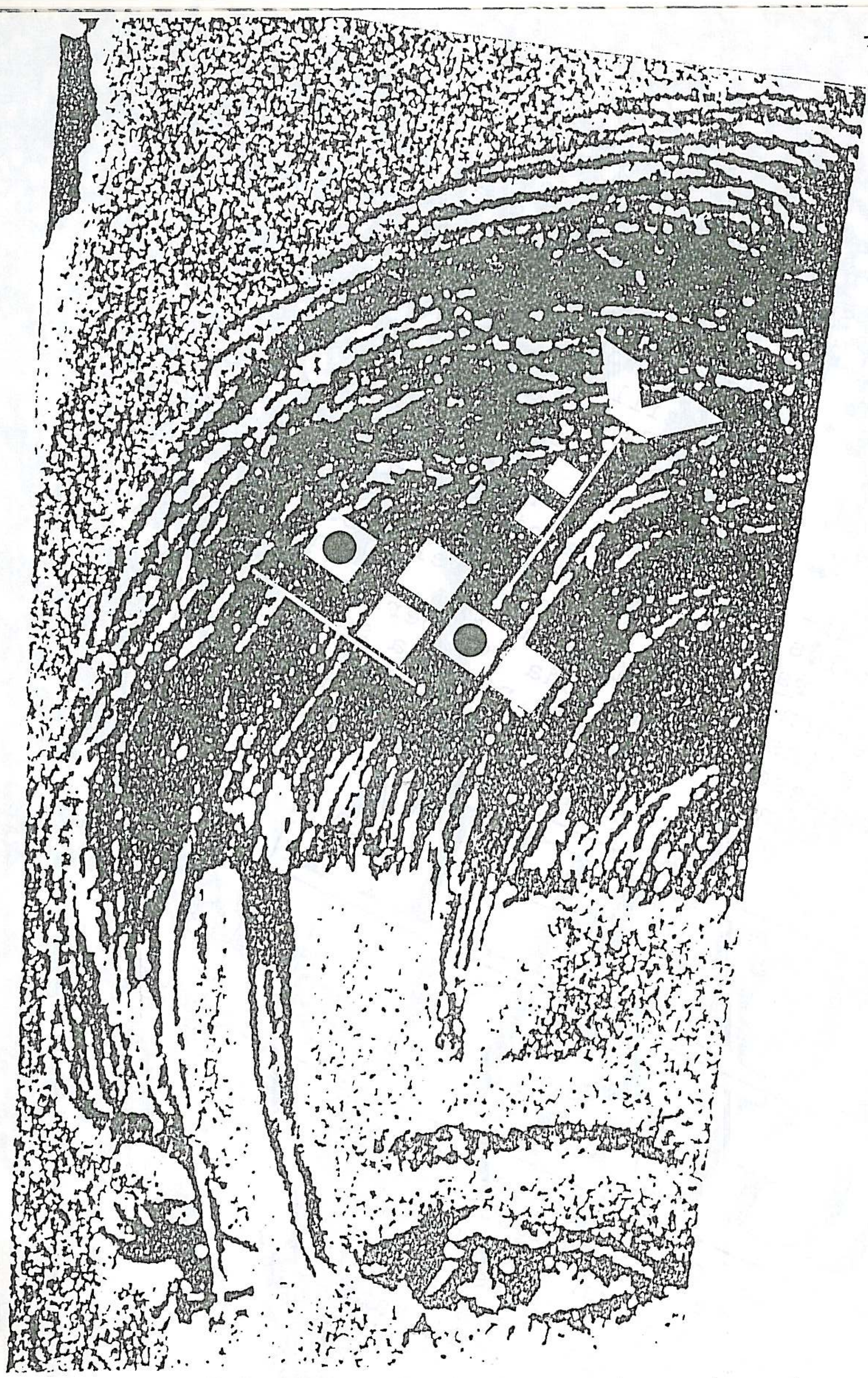

5 -Els anys vùitanta estan ja molt avançats, justament en la meitat, i encara no es veu allò que podríem anomenar la moda de la dècada.

-"Aiguabarreig, però en poc temps el panorama s'aclarirà i arribaran coses més noves. A banda d'aplicar els detalls que ara vénen amb força, els serrells, patilles, etc., ja pensem noves línies. Ara ja tenim ben clar aquest proper hivern."

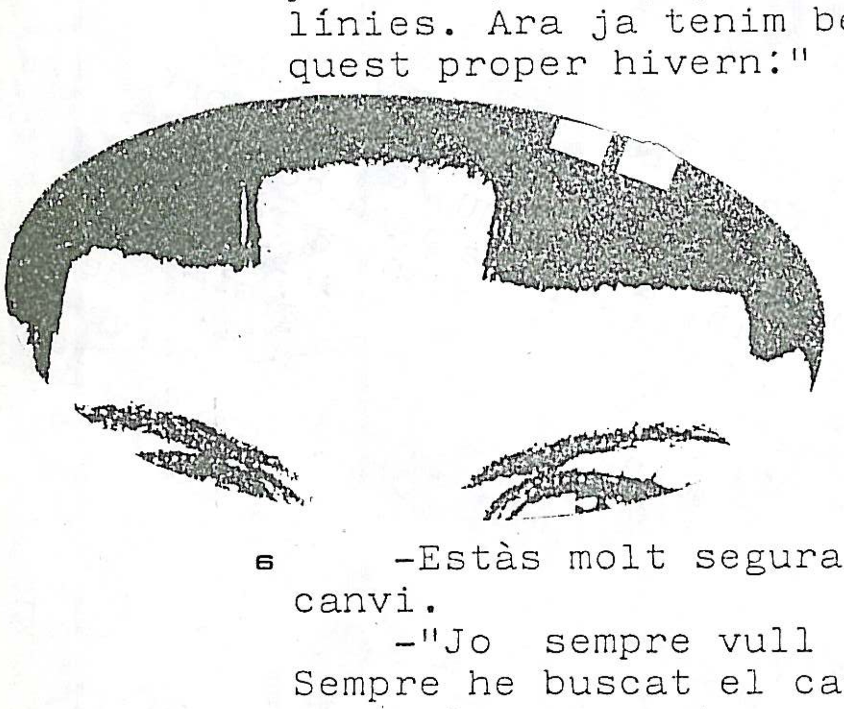

6 -Estàs molt segura d'un nou canvi.

-"Jo sempre vull el canvi. Sempre he buscat el canvi, la ruptura. Quan aquest no s'ha produït, l'he provocat jo."

Antonieta Agustí sempre està pendent dels intercanvis, congressos o exhibicions internacionals

7 que apleguen un ampli i divers estol de perruquers de tot el món i on es confronten les tendències dels diferents països capdavanters. Cada any visita Londres, també París, o Los Ángeles, on va ser l'any passat.

-Quina importancia tenen el teu treball els viatges, les revistes, els festivals...?

-"Tota. Els últims anys he anat regularment a Londres que és d'on trec més profit. Malgrat que es parli molt d'Itàlia, allí la moda a nivell de roba està bé, però no pas els caps. Els italians no són capdavanters en perruqueria. En canvi, a Londres, sempre trobes que en les exhibicions que es fan es presenten novetats a dos anys vista. Viatjo molt, però sempre faig cap a londres."

La carrera d'Antonieta Agustí ha estat com les d'aquelles pel.licules americanes en les que el protagonista començava venent diaris. D'una petita perruqueria a Torredembarra, el negoci s'ha anat ampliant i ara compta amb quatre establiments i un equip de quaranta persones.

-"Però és que jo mai no he estat el que se'n diu una perruquera de poble. Des que vaig començar, ara farà ja vint-i-cinc anys -ho vaig fer molt jove, eh!, no és qüestió d'edat-, mai el meu establiment no ha pogut ser considerat tradicional. Per això he anat evolucionant i obrint-me, és paral.lel a la meva personalitat."

-Per arribar a dalt, per tallar el bacallà en el teu camp, que es necessita: Padrins, diners o publicitat?

-"Els padrins no serveixen de res. Diners?... Crec que, si de cas, una bona publicitat i, si pot ser, una publicitat encoberta, dissimulada. Però sense 'matèria prima' i un bon equip no hi ha res. Pot ser que tu tinguis molt clar un canvi, una línia o moda, però si no l'ensenyes al teu equip per que la posi en pràctica, és com si no existís."

-Ets ambiciosa?

-Sí.

Ha contestat molt depressa i segura.

-Fins on vols arribar?

-"No tinc cap límit proposat, fins on pugui, no ho sé ben bé. Però tampoc no sé com he arribat on sóc ara. El que sé de cert és que no puc parar-me, que seria retrocedir. No tinc cap meta ni objectiu, però sempre he d'anar endavant. No tinc pressa, però he d'aprofitar els 'moments d'or' i crec que, fins ara, he sabut aprofitar els moments d'or de la meva vida."

Montse Palau

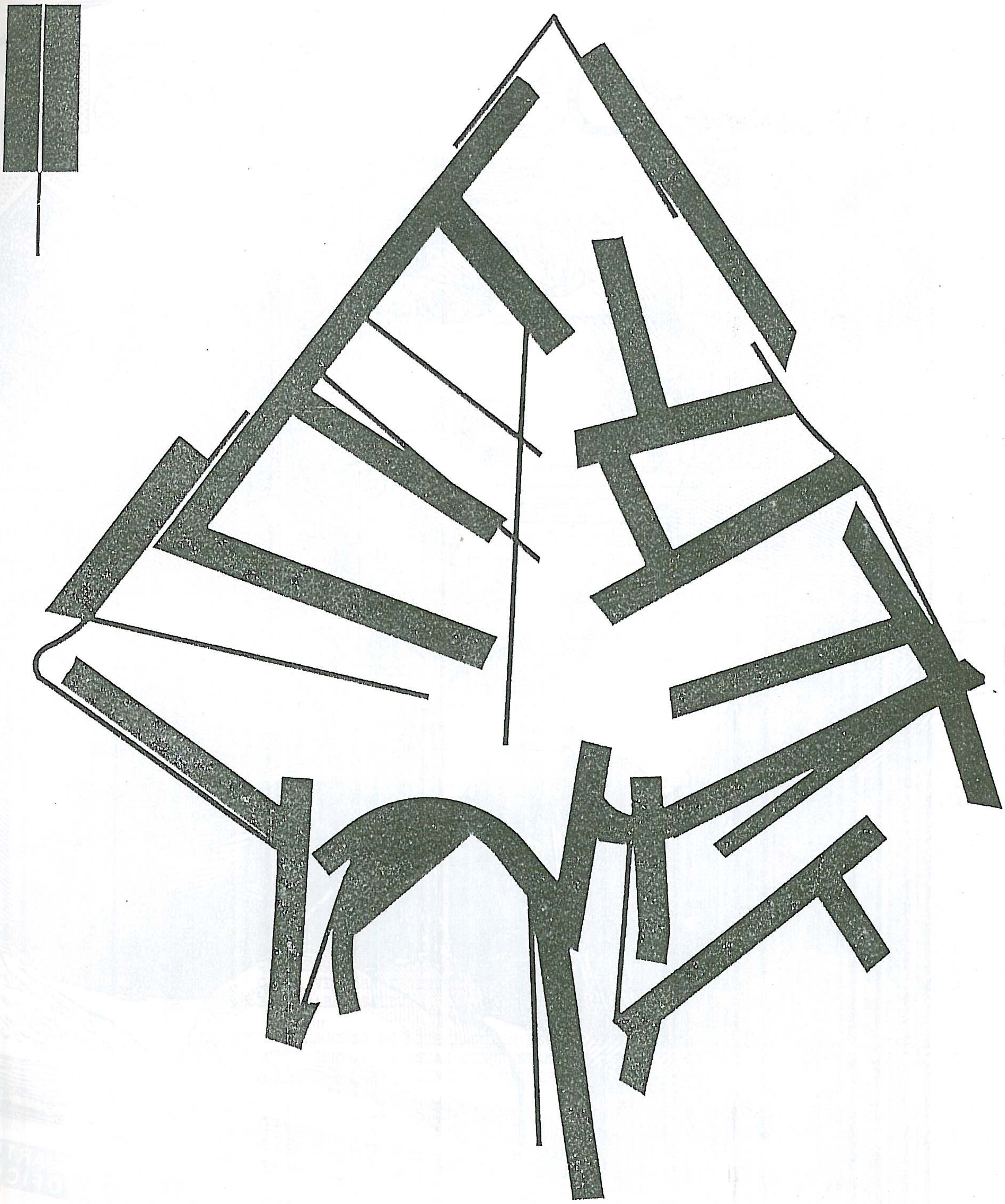

VYP

L L I B R E R I A

carrer lleida, 23 213086

T A R R A G O N A

AMBROS
PAPERERIA FOTO LLIBRES JOCS MATERIAL TECNIC-ARTISTI
ENQUADERNACIONS FOTOCOPIES NINOS DE DRAP OFICINA

COME ORGANISATION

CUARTEL GENERAL DE
VAGINA DENTATA ORGANO
LONDRES

MINISTERIO DE INFORMACION Y PRENSA
V.D.O./666/UK
ACADEMIA CONTINUA

EXCELENTISIMO SEÑOR
EMBAJADOR JULIO IGLESIAS
REPRESENTANTE PERMANENTE DE ESPAÑA ANTE
LA MEDIA INTERNACIONAL
MIAMI BEACH
U.S.A.

COME ORGANISATION
9 - 11 KENSINGTON HIGH ST,
LONDON W8 5NP.

ERA VULGARIS
DICIEMBRE DE 1.982

EXCELENTISIMO SEÑOR:

CARTA OPEN A V.E. JULIO IGLESIAS
INFORME MENSUAL SITUACION
MEDIA INTERNACIONAL
TESTICULOS NON HABET

AL ACERCARSE LA MUERTE, EL RETEN URINARIO GOTEA Y UNA TELA BRILLANTE APARECE EN EL OJO ABIERTO, LA BOCA DEJA DE SEGREGAR SALIVA, LA PIEL SE RESECA, EL RESPIRAR RONCOSO SE VUELVE MAS PENOSO...ES EL ZUMBIDO DE LA MUERTE. CUANDO POR FIN LLEGA EL MOMENTO, LOS MUSLOS SE RELAJAN ESPONTANEAMENTE, LA MANDIBULA CAE, EL CUERPO DEFECA. TODOS LOS ORIFICIOS DEL CADAVER, HERIDAS, CICATRICES QUEDAN PRESIONADOS EN UN VANO INTENTO DE PARAR LA HUIDA DE LOS REPUGNANTES FLUIDOS DEL CUERPO. LA CARA DEL CADAVER ES CARACTERISTICAMENTE GRIS CENIZA. LOS EMBALSAMADORES/EMPLEADOS DE POMPAS FUNEBRES SABEN COMO CORREGIR ESTO, VACIAN TODA LA SANGRE DEL CUERPO Y LUEGO ATRAVES DE LA AGUJA DEL TROCANTER POMPEAN CUIDADOSAMENTE UN TINTE QUE INYECTA UN COLOR NATURAL AL CADAVER. EL RESULTADO ES CASI MILAGROSO, CON LA AYUDA DE DOS CLAVIJAS SE ATORNILLAN LAS ENCIAS BIEN JUNTAS HASTA DOBLAR LOS LABIOS EN POSICION DE SONRISA ANGELICAL. ESTA ES LA IMAGEN COMERCIAL DE LA MUERTE. SON BIEN CONOCIDOS LOS COMENTARIOS DE FAMILIARES Y AMIGOS DEL DIFUNTO AL DECIR QUE EL CADAVER TIENE UNA EXPRESION TRANQUILA Y JUVENIL. LA POSICION TRADICIONAL DEL CUERPO ES CARA ARRIBA CON LAS MANOS CRUZADAS POR DELANTE. ASI EL MUERTO ES FACILMENTE TRANSPORTADO AL ATAUD.

LA DESCOMPOSICION EMPIEZA A LAS 24 HORAS, CLARO QUE DEPENDE DEL SITIO Y TEMPERATURA DEL LUGAR. LA PRIMERA ETAPA ES DE UNA FLACCIDEZ PRIMARIA SEGUIDO AL CABO DE UNAS HORAS POR EL RIGOR MORTIS. LOS GLOBULOS OCULARES SE DISTORSIONAN Y PIERDEN SUCOLOR POR ESO SE CIERRAN LOS PARPADOS. EL CUERPO EMPIEZA A OLER, EL AMARGO Y RANCIO OLOR DE PODREDUMBRE. EL ABDOMEN GRADUALMENTE CRECE Y SE DILATA DE IZQUIERDA A DERECHA Y LA PIEL ES DE UN MATIZ VERDE OLIVA. EL ALGODON QUE SERVIA PARA TAPONAR LOS ORIFICIOS SE HA AFLOJADO DEJANDO ESCAPAR UNA DESCARGA VISCOSA Y VIRULENTA POR LA NARIZ, OREJAS Y ANO. POR LA HENDEDURA DE LA BOCA BABEA SALIVA.

ESTE PROCESO DE PUTREFACCION ES MAS RAPIDO CUANDO OCURRE EN EL MAR, CUERPOS DESCUBIERTOS EN ESTAS CIRCUNSTANCIAS ESTAN EN ESTADO AVANZADO DE PUTREFACCION A LOS 2-3 DIAS. TIENEN UN HORRIPILANTE HEDOR.

AL FINAL DE LA PRIMERA SEMANA EL TRONCO DEL CADAVER ESTA COMPLETAMENTE DISTORSIONADO, EL MATIZ VERDE OLIVA AHORA SAZONADO POR VIVAS SUPURACIONES ROJAS DE TRES CENTIMETROS DE DIAMETRO. LOS OJOS SALEN DE SU ORBITA Y LA LENGUA HINCHADA GROSERAMENTE CUELGA POR FUERA DE LA BOCA. LA DESCARGA ACRE DEL CUERPO HA MANCHADO

.../...

.../...

YA LO QUE ANTES HABIA SIDO UN OPULENTO LIENZO DEL ATAUD QUE EMPIEZA A PUDRIRSE Y DESGARRARSE BAJO LA IMPARABLE CONTERSION.

LA CALIDA Y JUGOSA ATMOSFERA DEL ATAUD ES EL PERFECTO AMBIENTE PARA PROCREAR EL MOHO QUE PENETRA POR LOS POROS DEL CUERPO. EN UN CORTO TIEMPO EL CADAVER ES CUBIERTO DE UN MUCILAGO GRIS VISCOSO Y YACE HUNDIDO EN LA DESCARGA MARRON QUE MANA DEL TEJIDO SUPURANTE. LA VERDE Y JASPEADA PIEL Y EL GRASOSO PURULENTO CABELLO PUEDEN SER FACILMENTE DESPEGADOS. AL DESINTEGRARSE EL ATAUD, LOS INSECTOS INVADEN EL AREA CREANDO UNA RAFAGA DE AGITACION Y ACTIVIDAD PARA TERMINAR CON SU PRECIADO Y MERECIDO TROFEO. TESTICULOS NON HABET.

SIN OTRO PARTICULAR, APROVECHO LA OPORTUNIDAD PARA REITERAR A V.E. EL TESTIMONIO DE MI CONSIDERACION MAS DISTINGUIDA.

JORDI VALLS
POR VAGINA DENTATA ORGANO

REMITO COPIA DE LA PRESENTE, PARA SU INFORMACION A:

HOLA!
SEMANA
EL CASO
POR QUE?
LA NACION (BUENOS AIRES)
O GLOBO (RIO JANEIRO)
THE MIAMI HERALD (MIAMI)
EL ALCAZAR (MADRID)

vagina
dentata
organ

THE WORLD SATANIC NETWORK SYSTEM
A FIRST RELEASE WITH VAGINA DENTATA ORGAN
A CASE OF BESTIALITY:

W S
P.O. BOX
LONDON N
EURO

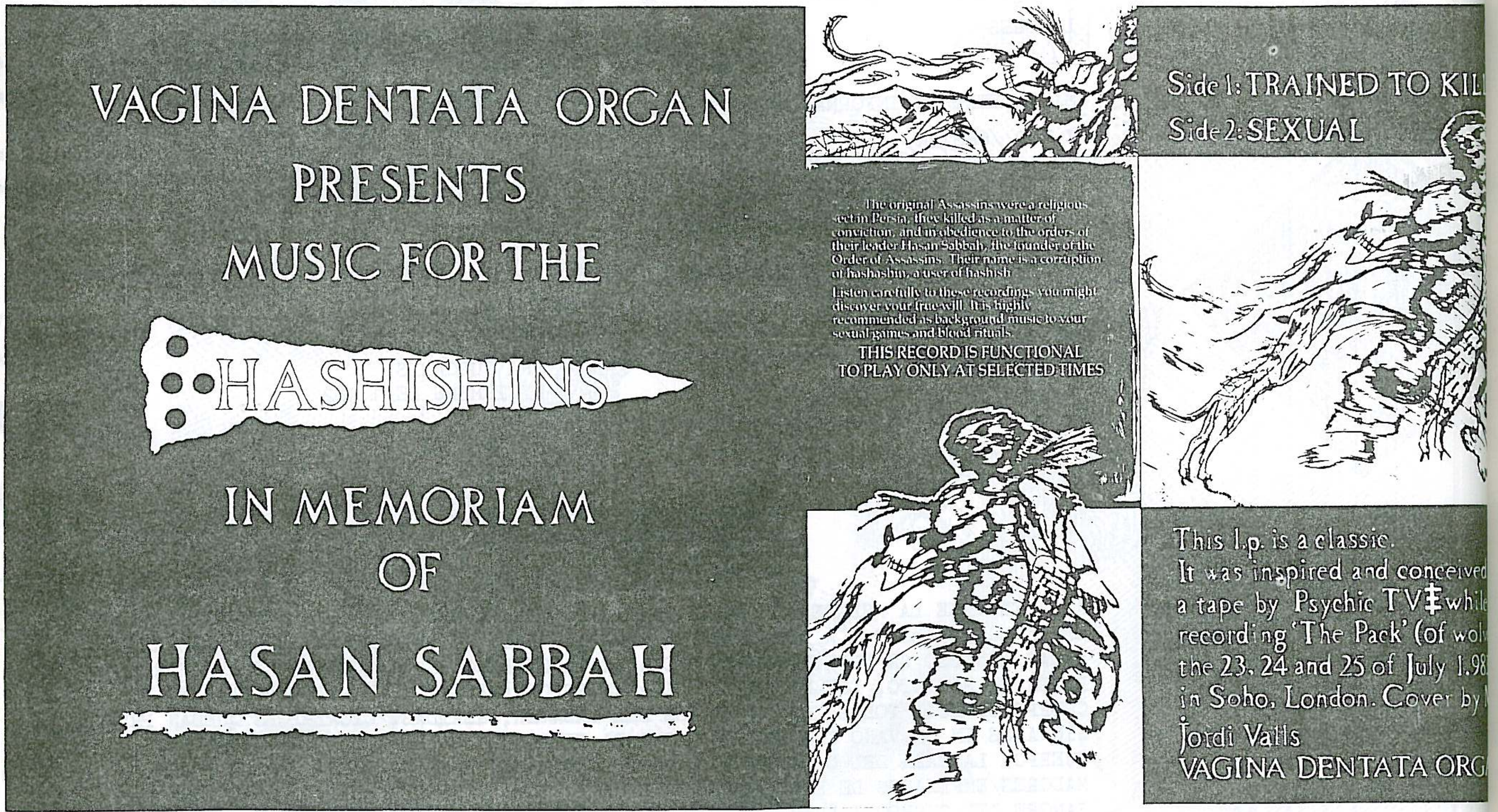

CATALOGUE NUMBER: W S N S 001 33. WHOLESALE ENQUIRIES WELCOME. MAIL ORDER: UK: £5.00 EUROPE: £7.00 REST OF WORLD: £

ALL CHEQUES AND POSTAL ORDERS PAYABLE TO: G.V. JOVE. Please address all communications to: W S N S, P.O. BOX 116, LONDON N1

...ON NOVEMBER 18, 1978, IN AN ISOLATED JUNGLE VILLAGE, 912 MEN, WOMEN AND CHILDREN TOOK POISON AND DIED AT THE BEHEST OF CULT LEADER JIM JONES...
THE WORLD SATANIC NETWORK SYSTEM PRESENTS THE ULTIMATE PICTURE-DISC L.P. THE LIVE RECORDINGS OF THE LAST MOMENTS OF LIFE AT THE PEOPLE'S TEMPLE IN JONESTOWN, GUYANA.
LIMITED EDITION OF 912 COPIES ONLY, HAND NUMBERED, ONE PER EACH DEAD BODY.

W S
P.O. BO
LONDON
EURO

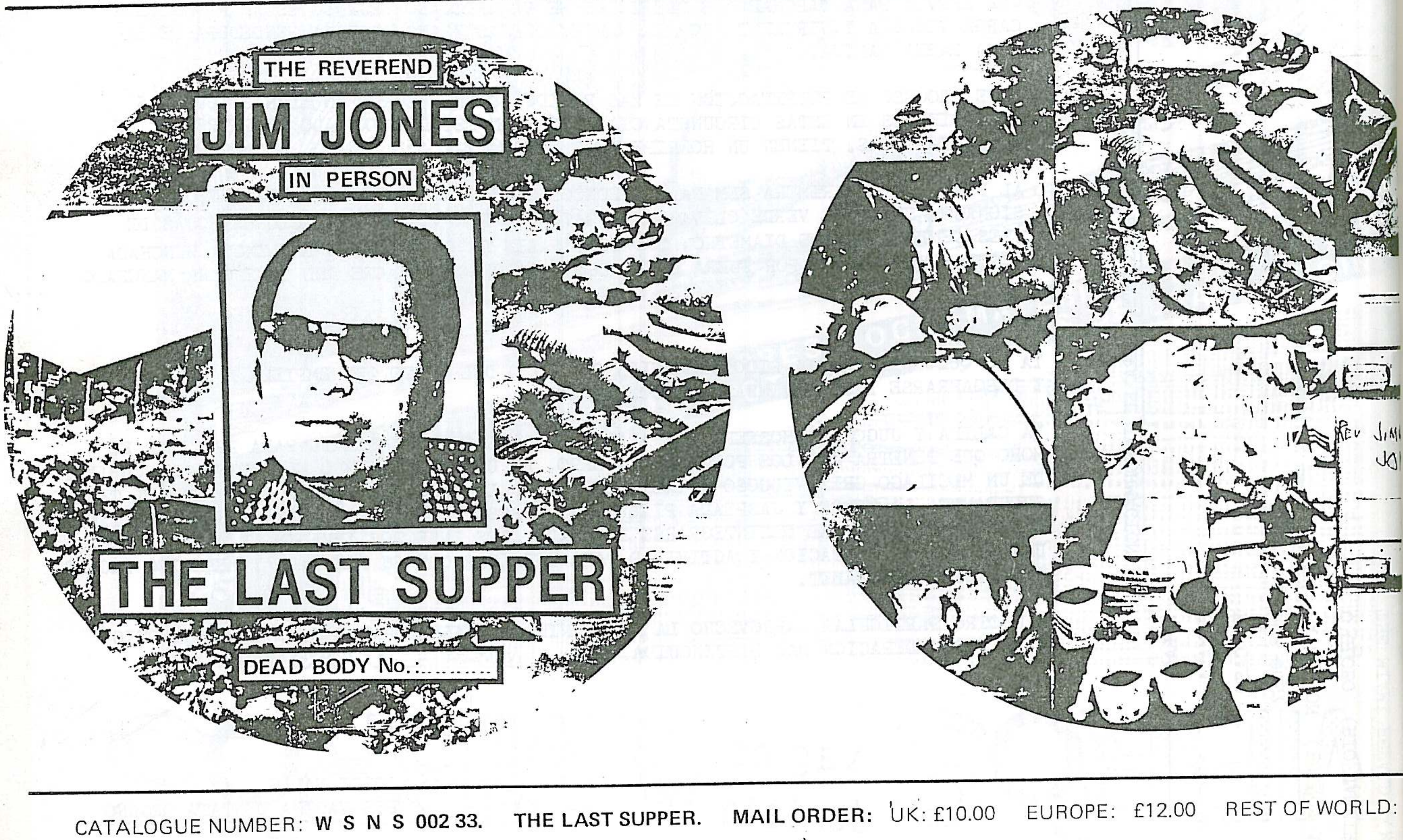

CATALOGUE NUMBER: W S N S 002 33. THE LAST SUPPER. MAIL ORDER: UK: £10.00 EUROPE: £12.00 REST OF WORLD:

ALL CHEQUES AND POSTAL ORDERS PAYABLE TO: G.V. JOVE. Please address all communications to: W S N S, P.O.BOX 116, LONDON

VAGINA DENTATA ORGAN

LA MÚSICA HA D'ÉSSER UN COP DE MARTELL AL CAP, UN MOMENT SUBLIM

JORDI VALLS no és tan sols un català fincat a Londres i treballant en una multinacional.

JORDI VALLS, sota l'aparença física d'un Lou Reed, dirigit cap al sexe i la violència, dirigeix una de les aventures artísticament musicals més importants dels darrers anys: V.D.O., i -com cal- gairebé desconegut al país de les bromes i al país del seny, és una de les mentalitats més lúcides i avantguardistes del món discogràfic.

JORDI VALLS pretén, des d'unes bases força radicals, trencar amb la cultura i l'art com a [illegible], com a indústria: els seus tres primers discos són tan [illegible] per la crítica i els seus seguidors com despreciats per ambdós. Els seus escrits i edicions colpegen però encara no trepitgen (temps al temps). Les seves produccions radiofòniques (a P.I.C.A.) [illegible] editades. Els seus videos-guió i direcció de I hate everybody black or white *de Whitehouse, actuacions enregistrades de Throbbing Gristle i de Whitehouse, la història de la seva primera trilogia en vinil (premiat a Barcelona), ... i el seu curtmetratge* Catalan*, dirigit per Derek Jarman, escrit per G. P-Orridge i J.V. i produït per la inefable TVE són una mostra del treball d'allò que ell anomena com l'espai buit del seu cervell.*

Un espai buit que crea tota una obra que si rebutgem només és índex i barroer àpex de les estretes actituds existents a l'escena rock, musical, artística o com vulgueu dir-li.

(La següent entrevista es realitzà per mitjà postal. Trametérem les qüestions que foren retornades amb les corresponents respostes, les quals hem transcrit tal com van ésser redactades pel seu autor)

-Em podries fer cinc cèntims sobre la teva introducció al món musical? Per exemple, les teves col.laboracions a la premsa espanyola, el teu posat trencament amb el rock estàndard ... així com la real importància que va tingu l'accident de cotxe que vas tenir.

-Del món musical actual només m'interessa la violència visceral, la sexualitat i la provocació contra l'utilitarisme del racional [illegible] fet no arriba al 1%. Hi tinc pocs amics.

La meva col.laboració amb revistes barcelonines va ésser una sèrie d'articles sobre personatges desconeguts, però patològicament interessants.

Del meu accident, que m'hauria pogut ésser fatal, vaig ferne un marketing publicitari excel.lent. Primerament amb el disc editat per C.B.S., i després amb la pel.lícula produïda per TVE: la reconstrucció onírica del mateix accident.

-Què és V.D.O. i W.S.N.S.? Quina relació tenen amb tu i entre elles mateixes i amb el món musical a què pertanyen?

-VAGINA DENTATA ORGAN és la meva projecció ferotgement antihumanitària, i THE WORLD SATANIC NETWORK SYSTEM és l'organisme per produir, distribuir i vendre els nostres productes. No pertanyem a cap mena de món musical o artístic.

-Indulgència enfront abstinència cristiana? Autodisciplina?: Filosofia o panfletarisme?

-Vull que quedi ben clar que la nostra filosofia és 100% mercenària. Nosaltres venem sang i fetge, els nostres productes són exitosos i comercials, i abans que res tenen un preu.

-La història que envolta cada una de les tres obres discogràfiques teves és força interessant i curiosa. Quines són les bases, les situacions, la història de cadascuna d'elles? Quina repercussió i crítiques han tingut als mitjans de comunicació tant anglesos com americans o espanyol?

THE WORLD SATANIC NETWORK SYSTEM
A FIRST RELEASE WITH VAGINA DENTATA ORGAN
A CASE OF BESTIALITY:

WS
P.O. BOX
LONDON N
EURO

VAGINA DENTATA ORGAN
PRESENTS
MUSIC FOR THE
HASHISHINS
IN MEMORIAM
OF
HASAN SABBAH

Side 1: TRAINED TO KILL
Side 2: SEXUAL

"... The original Assassins were a religious sect in Persia, they killed as a matter of conviction, and in obedience to the orders of their leader Hasan Sabbah, the founder of the Order of Assassins. Their name is a corruption of hashashin, a user of hashish ..."
Listen carefully to these recordings you might

classic.
red and conceive
sychic TV‡ whi
he Pack' (of wo
d 25 of July 1.9
ndon. Cover by
ENTATA OR

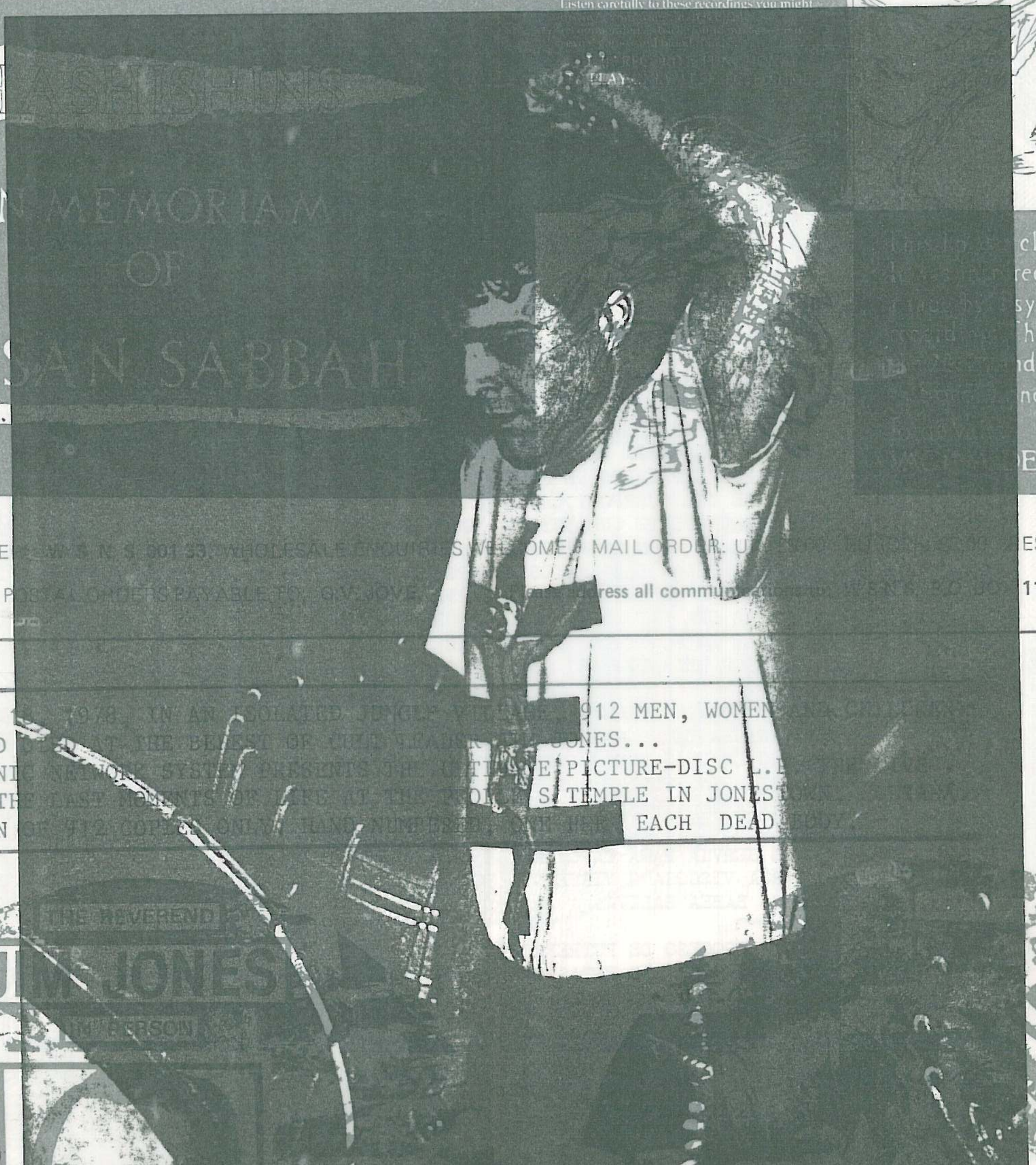

CATALOGUE NUMBER: W S N S 001 33. WHOLESALE ENQUIRIES WELCOME. MAIL ORDER: U... REST OF WORLD:
ALL CHEQUES AND POSTAL ORDERS PAYABLE TO: G.V. JOVE. ...ress all communications to: W S N S, P.O. BOX 116, LONDON N

...ON NOVEMBER 1..., 1978, IN AN ISOLATED JUNGLE VI... 912 MEN, WOMEN AND CH...
TOOK POISON AND ... THE BEHEST OF CULT LEADER ... JONES...
THE WORLD SATANIC NETWORK SYSTEM PRESENTS THE ... PICTURE-DISC L.P. ...
RECORDINGS OF THE LAST MOMENTS OF LIFE AT THE PEOPLE'S TEMPLE IN JONESTOWN ...
LIMITED EDITION OF 912 COPIES ONLY HAND NUMBERED ... EACH DEAD BODY.

WS
P.O. BO
LONDON
EUR

THE REVEREND
JIM JONES
IN PERSON

THE LAST SUPPER
DEAD BODY No.:..........

CATALOGUE NUMBER: W S N S 002 33. THE LAST SUPPER. MAIL ORDER: UK: £10.00 EUROPE: £12.00 REST OF WORLD:
ALL CHEQUES AND POSTAL ORDERS PAYABLE TO: G.V. JOVE. Please address all communications to: W S N S, P.O.BOX 116, LONDON

llan

sexe
sica
desc
ment

la c
prim
com
rò e
fòni
recc
enre
seva
curt
ridg
ball

dex
rock,

(La s
qües
qual

sc
mu
cc
ny
el
la
l'

m'
ra
ci
ci
fe
an

vi
se
ge
ca

ri
ne
ce
ec
la
la
te

VAGINA DENTATA ORGAN

LA MÚSICA HA D'ÉSSER UN COP DE MARTELL AL CAP, UN MOMENT SUBLIM

JORDI VALLS no és tan sols un català fincat a Londres i treballant en una multinacional.

JORDI VALLS, sota l'aparença física d'un Lou Reed, dirigit cap al sexe i la violençia, dirigint una de les aventures artísticament musicals més importants dels darrers anys: V.D.O., i-com cal- gairebé desconegut al país de les bromes i al país del seny, és una de les mentalitats més lúcides i avantguardistes del món discogràfic.

JORDI VALLS pretén, des d'unes bases força radicals, trencar amb la cultura i l'art com a enclavillat, com a indústria: els seus tres primers discos són tan alabats per la crítica i els seus seguidors com despreciats per ambdós. Els seus escrits i edicions colpegen però encara no trepitgen(temps al temps). Les seves produccions radiofòniques(a P.I.C.A.)no han estat oblidades. Els seus videos-guió i direcció de I hate everybody, black or white de Whitehouse, actuacions enregistrades de Throbbing Gristle i de Whitehouse, la història de la seva primera trilogia en vinil (premiat a Barcelona),...- i el seu curtmetratge Catalan , dirigit per Derek Jarman, escrit per G. P-Orridge i J.V. i produït per la inefable TVE són una mostra del treball d'allò que ell anomena com l'espai buit del seu cervell.

Un espai buit que crea tota una obra que si rebutgem només és index i barroer àpex de les estretes actituds existents a l'escena rock, musical, artística o com volgueu dir-li.

(La següent entrevista es realitzà per mitjà postal. Tramatérem les qüestions que foren retornades amb les corresponents respostes, les quals hen transcrit tal com van ésser redactades pel seu autor)

-Ens podries fer cinc cèntims sobre la teva introducció al món musical? Per exemple, les teves col.laboracions a la premsa espanyola, el suposat trencament amb el rock 'estàndar',... així com la real importància que ha tingu l'accident de cotxe que vastenir.

-Del món musical actual només m'interessa la violència visceral, la sexualitat i la provocació contra l'utilitarisme del racional món pràctic, però aquest fet no arriba al 1%.Hi tinc pocs amics.

La meva col.laboració amb revistes barcelonines va ésser una sèrie d'articles sobre personatges desconeguts, però patològicament interessants.

Del meu accident, que m'hauria pogut ésser fatal, vaig ferne un marketing publicitari excel.lent.Primerament amb el disc editat per C.B.S., i després amb la pel.lícula produïda per TVE: la reconstrucció onírica del mateix accident.

-Què és V.D.O. i W.S.N.S.?Quina relació tenen amb tu, entre elles mateixes i amb el món musical a que pertanyen?

-VAGINA DENTATA ORGAN és la meva projecció ferotgement antihumanitària, i THE WORLD SATANIC NETWORK SYSTEM és l'organisme per produir, distribuir i vendre els nostres productes. No pertanyem a cap mena de món musical o artístic.

-Indulgència enfront abstinència cristiana? Autodisciplina?: Filosofia o panfletarisme?

-Vull que quedi ben clar que la nostra filosofia és 100% mercenària. Nosaltres venem sang i fetge, els nostres productes són exitosos i comercials, i abans que res tenen un preu.

-La història que envolta cada una de les tres obres discogràfiques teves és força interessant i curiosa. Quines són les bases, les situacions, la història de cadascuna d'elles?Quina repercussió i crítiques han tingut als mitjans de comunicació tant anglesos com americans o espanyol?

-Els nostres discs són d´un caràcter molt especial i esdevenen objectes tant estimats com fetitxes, plens d´erotisme i necrofilia. El primer disc és només música funcional, per acompanyar-nos durant els nostres jocs sexuals i de sang. Utilitzo la gravació original d´un gos-llop, entrenat per a matar, en el moment precís d´un atac rabiós, i filtrat per un Emulator electrònic. Només vaig necessitar estar-me 40 minuts dins l´estudi de gravació. El disc el dedico als HASHISHINS, la secta d´assassins de Pèrsia. El disseny del disc és fet pel meu germà Marc a Barcelona.

EL SANT SOPAR, el disc del molt reverend pare Jim Jones, és la gravació en directe i històrica, feta durant els últims moments de vida en el suicidi col.lectiu de la secta de J.J. a Guayana, l´any 1.978, on 912 persones varen perdre la vida. Ens transmet els crits i plors de la gent, sobretot de nens i dones, mentre prenen el xarop de fruites mesclat amb cianur mortal. D´aquest L.P. només hem fet 912 discs, numerats a mà, i dedicat un per cada caàver. Ha sigut censurat i condemnat públicament per un polític alemany, un fet que trobo molt irònic.

Per al tercer disc, EL TRIOMF DE LA CARN, vaig desplaàr-me a Calanda(Terol), amb tècnics de Ràdio Pekin de Cornellà, per fer la gravació dels tambors. El L.P. és un foto-disc també amb disseny d´en Marc. Circulen 30exemplars que contenen taques de sang humana precintades, 25.000 pessetes per unitat, és un dels discs més rars i cars del mercat internacional.

La premsa en general descriu el treball de VAGINA com: sexual, violent i abominable. Però jo no admeto més resposta que el silenci. És la meva venjança de luxe davant l´infantilisme endèmic de la humanitat.

-L´any passat vas editar la mencionada trilogia. En canvi, en tot el que portem d´any, només has publicat un llibret-la transcripció de la teva segona obra? el qual ja havia estat enviat -de forma molt menys cuidada-amb el correponent disc. El canvi entre l´any passat i el present és evident. Per què? Quines són les raons d´aquesta poca activitat? Estàs preparant alguna cosa?

-Amb tot, malgrat la meva aparent immobilitat expressiva, hauria de dir que no tinc obligacions amb ningú.

Ara estic recollint informació per als pròxims L.P.´s. L´un d´orgasmes sexuals de tot tipus. Un altre dedicat a la nostra mort, que consisteix en gravacions vives realitzades, dins d´hospitals, de moribunds, les espasmòdiques i abominables convulsions del tètanus, l´agonia final. És el que jo en dic: poesia realista, sense retòrica. El tercer l.P. seran gravacions originals tretes de les 'caixes negres' d´aeroplans mortalment accidentats. I per últim, el quart, tindrem un disc totalment musical, màgic i dolç, amb un títol de glòria: La Santa Hòstia.

-Fa bastants anys que ets a Anglaterra. En tot aquest temps han succeït moltes coses al camp musical. Quina és la teva opinió sobre la música anglesa, la seva evolució als últims anys, les noves tendències,...?

-La música es troba, generalment parlant, en un procés de baixa irreversible, d´un sentimentalisme ridícul. Ara només serveix per fer festetes contra la gana africana, o bé, anti-heroïna. Són uns hipocrites i moralistes, una colla de titelles i pitxa-fredes

em recorden 'las hermanitas de los pobres', aviat faran festivals a Lourdes o Fàtima.

- Quant al món musical americà. Què n'opines? Quines diferències trobes entre el britànic i l'americà?

-No tinc res a dir.

-Per tant. Què t'interessa de la música? Quines són les teves relacions amb grups, gent, etc. del món musical? Per exemple. sabem de Psychic TV, entre d'altres)

- La música ha d'ésser un cop de martell al cap, un moment sublim.

De Psychic T.V., només m'interessa l'amistat que tenim,i el seu muntatge extramusical, doncs ara només fan rock'n'roll, ja vist.

Per ara, només m'agraden Whitehouse,el conjunt de Londres influenciat per l'obra del diví marquès De Sade. He col.laborat amb ells, en el seu L.P. Psychopathia Sexualis i altres assumptes.

-Abans deiem que fatemps que ets a Anglaterra.Per tant hauràs pogut observar els fets polítics Entre tot el que es pugui interessar de les teves opinions sobre això; ens agradaria saber la teva opinió sobre la Dama de ferro (Ms. Thatcher) i el National Front.

-Anglaterra és un lloc meravellós per a la violència.L'actual zum-zum del carrer ha creat una situació molt excitant.

El NF és un petit grup de gent no massa inteligents i de poca importància.

La Margaret Thatcher és com un llimac amb morros de cony i vàgina fàl.lica.Els meus somnis són els mal-somnis d'aquesta dama de plom.

Per fi, la població negra d'aquesta illa s'organitzen en el Helter-Skelter somniat any enrera per en Charles Manson,a la Califòrnia del 69.

-Tornant a les teves activitats musicals. El nom del teu grup,Vagina Dentata Organ , té prou connotacions respecte al sexe i a la violència.O si vols al sexe en el seu aspecte violent. Per què aquest nom? Quines connotacions té per a tu? I,per altra banda: Quina importància té i de quin modus es desenvolupa el sexe i la violència a la teva vida?

-El nom de VAGINA DENTATA ORGAN tradueix exactament el meu etern desig de castrar una societat uniformada, vulgar, avorrida i pedantesca. En lloc de col.lectivisme i uniformisme, vull individualisme i diferenciació.

Evidentment, referent a la meva vida privada,he de dir que un espai buit darrera el meu cap sempre ha creat en mi unes sensacions extremes de violència i sexe, molt poc sociable, que ara tracto de canalitzar a través del meu treball.

-A tu i a la teva obra se't va donar a conèixer una mica més després de la teva actuació a La Edad de Oro el 16-X-84. Allí vam poder veure el video Catalan de Psychic TV i Trained to kill, una performance més aviat curta. Temps després a Pleitaguensam van projectar un video sobre la teva obra discogràfica-em sembla recordar que el van premiar-. Rememorem les crítiques i les censures que va rebre la sa. Chamorro per el famós programa. Quina és la teva opinió sobre la famosa actuació i la seva repercusió? Respecte al camp del video tens pensada alguna cosa més?

-L'Art és un enganyabadocs. El que jo vaig fer a la Televisió no va ésser cap actuació hi performance. Vaig limitar-me durant 5 o 6 minuts a destrossar tres pintures d'en Casademont, que en el carrer tenien un preu real d'un milió i mig de pessetes. La meva acció-directa va ésser un acte de justícia per desmitificar l'art en general.

La premsa espanyola i catalana i diversos partits polítics varen reaccionar amb un escàndol públic davant la totalitat d'aquell programa dedicat a P.T.V. i VAGINA. Ens varen acusar de sadisme, pornografia, violència i també d'obscenitat contra l'esglesia catòlica, etcètera. En aquest país les coses són així, i no n'hi ha d'altres. No tinc res més a dir.

-Per acabar ens podries donar la teva opinió sobre el món musical,artístic, teatral,... a Catalunya i a Espanya. Què és el que més t'interessa? Tens relacions amb algú?

-És prou interessant el que fan La Fura dels Baus,però no entenc com es deixen subsidiar per ministeris oficials. Una cosa no lliga amb l'altra.

També m'agraden les escultures orgàniques de cabell humà que fa en Tito a Barcelona. Traspassen l'art i es capfiquen dins un món metafísic, esotèric i fetixiste. ÉS autèntic.Tot l'altre és merda.

Antoni Mateu

W S N S

P.O. BOX 116
LONDON N19 5DZ
EUROPE

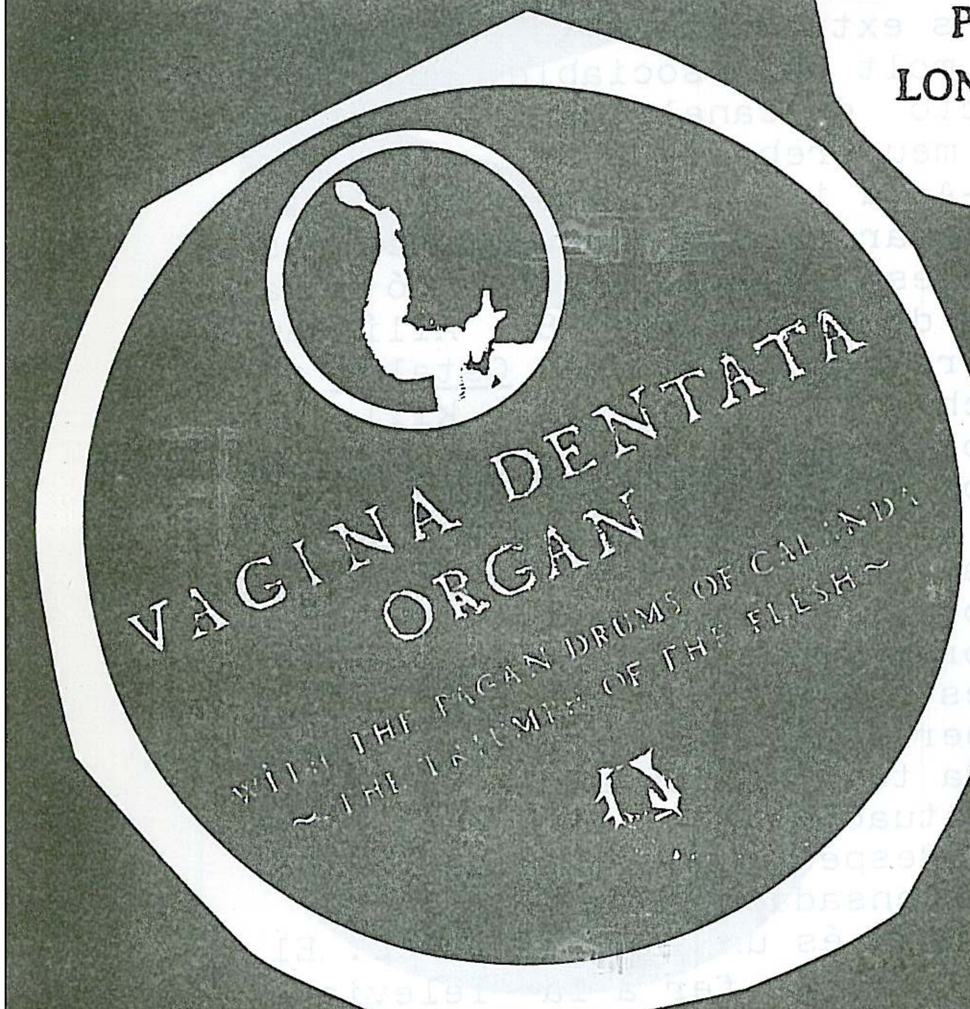

CATALOGUE NUMBER: **W S N S 003 33.** WHOLESALE ENQUIRIES WELCOME. **MAIL ORDER: UK £6.00** EUROPE: £8.00 REST OF WORLD

ALL CHEQUES AND POSTAL ORDERS PAYABLE TO: **G.V. JOVE.** Please address all communications to: W S N S, P.O.BOX 116, LONDON N

W S N S
P.O. BOX 116
LONDON N19 5DZ
EUROPE

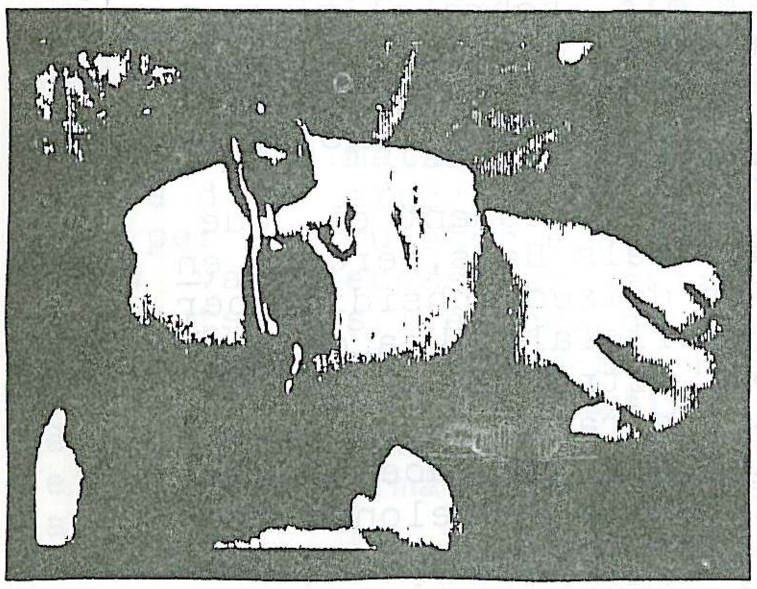

HOW THE DEATH TAPES CAME TO LIFE...
american connection: MONTE CAZAZZA
london connection: GENESIS P-ORRIDGE
satanic connection: VAGINA DENTATA ORGAN

This booklet is an illustrated transcript of the audible words spoken by Reverend Jim Jones during the mass suicide at Guyana in 1978. It is intended both as a document in its own right, and as an accompaniment to the limited edition picture disc L.P. issued in 1984 by WSNS in conjunction with TOPY. This recording contains the actual recordings made originally on cassette by person or persons unknown which now miraculously reside in certain files in Washington U.S.A. One commemorative L.P. was pressed for each dead body. These are hand numbered in gold. A few copies are still available by mail order from:

W.S.N.S.
P.O. BOX 116
LONDON N19 5DZ

vagina
dentata
organ

YOUR LAST CHANCE TO OWN THIS BEST SELLER:

With inside – jonesville – information, pictures, documents, and the transcript.

mail order : u.k. : £2–00 / abroad: £3–00.

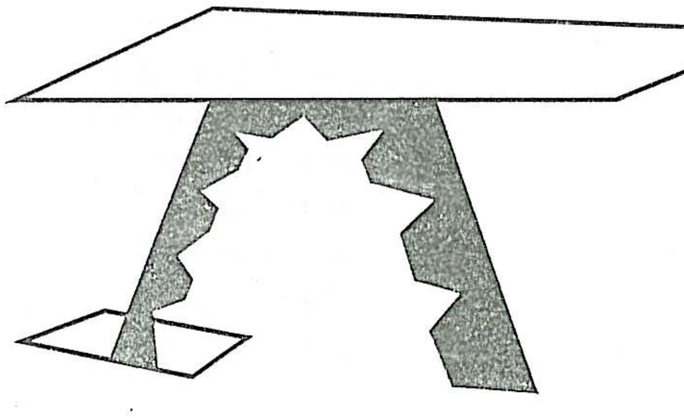

L'ART AL CAMP

Quina és la realitat artística del Baix Camp, i del Camp en general? Quin és el seu passat immediat de pràctica i d'expectació? Són dos interrogants molt estretament lligats i de resposta massa sovint eludida o manipulada per aquell que vol o deu contestar-la. Ara hi ha una pràctica turgent, combativa, voluntàriament estructurada, que formula les seves pròpies propostes, genera amb accelerada dinàmica els seus treballs i intenta fer-ne conèixer de gent forastera. Però aquesta efervescència és recent a nivell públic. Fa una dotzena d'anys eren molt pocs els que intentaven trencar els motllos dominants i encara eren constrets a actuar com a conspiradors, ja que sovint, per a no dir sempre, l'avantguarda era vista alhora com un atrac a l'estètica que imperava a les sales i altres centres para-culturals i a la ideologia del règim polític dictatorial.

En aquells moments inicials del darrer quart del segle XX tan sols de tard en tard es podien veure algunes exposicions acceptables, dins la mentalitat de les sales clàssiques, al Cen-

NOTES PER A UN BALANÇ

tre de Lectura de Reus on, per exemple, el 1972 es féu una antològica dedicada al pintor Joaquim Mir o es presentà l'any següent la 'Mostra-73' on eren exposades peces de vint artistes catalans de relleu com Andreu Alfaro, Clavé, Miró, Subirachs o Tàpies, o la mostra oferida el gener del 1976 amb la col.lectiva 'Pintors i escultors catalans' que aplegava obres d'una cinquantena d'artistes amb motiu de la inauguració de la Galeria Contrast, una proposta totalment incompresa pel públic, que feia befa sobretot de l'obra d'Hernàndez Pijoan que comparava a una taula de ping-pong i que provocà que la galeria no reincidís en aventures semblants. El Centre sí que mantingué, tot i que mínimament, un cert aire renovador, sobretot amb l'Ex posició del tàndem Arranz Bravo-Bartolozzi. La resta de les temporades el Centre, Contrast i naturalment Anquin's, que no temptà mai l'aventura, feren conèixer els valors locals, nacionals o d'on fos més tronats i carrinclons. Un nou inici de renovació vindria donat per l'exposició iconoclasta i antimítica de Miquel Gironès presentada al Centre de Lectura el 1978 sota el títol "El general Prim cavalca de nou", que fou la més detonant de les que per aquells volts es presentaren a la centenària entitat reusenca, que l'any abans havia acollit ja una exposició de Salvador Juanpere.

Un altre inici, dissortadament sense solució de continuïtat, fou la de la llibreria La Tronada. Iniciativa doble d'editor i sala d'exposicions on el 1976 exposaren Gironès, Gelo o Antoni Torrell, sense que el públic hi prestès gairebé cap atenció. Com editora La Tronada, a part d'una col.lecció de poesia de la que sols en sortiren els dos primers números, publicà la "Carpeta de caligrafies", de tiratge limitat i que aglutinava cinc escriptors i cinc artistes arrelats a Reus que s'il.lustraven mútuament. La "Carpeta" que es preveia anual no es repetí, tot i l'èxit que aconseguí.

Mentre a Tarragona on cap sa-

mail order: u.k.: £2-00 / abroad: £3-00

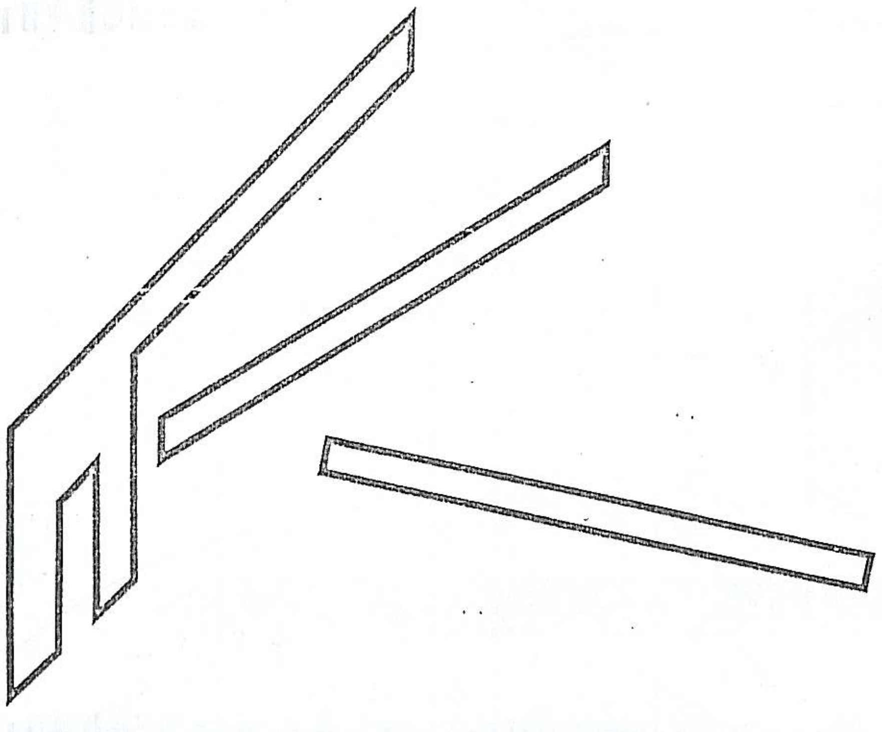

la comercial, ni cap entitat cultural, permetien una sortida a l'art més experimental i compromés, aquest s'havia de buscar altres camins per a fer-se conèixer. La porta oberta li fou oferta per la Llibreria de la Rambla on des de 1971 s'oferiren notables exposicions;així s'hi feren conèixer, entre altres autors de la comarca, Gironès, el 1974 o Martí Royo el 1975.L'apertura el 1974 del Cafè de la Geganta, portat per l'escriptor mallorquí Xesc Barceló, significà una nova possibilitat per als artistes joves. Les experiències aïllades que confluïen a Tarragona trobarien una primera sortida semi-pública amb la sessió"Films d'art/ films underground" efectuada el 25 de setembre del 1976 a l'Estudi Gironès. Hi foren projectats films avantguardistes americans i pel.lícules de M. Gironès, J. Zaragoza i M. Pey. Allò que el 1976 era una mostra restringida de vitalitat passà a vida pública l'any següent amb l'apertura per Gironès i Pey, l'abril del 1977, de 'Xiris, Centre dárt'. Centre d'art i no sala d'exposicions ja que es pretenia no sols penjar quadres a la paret, sinó també publicar llibres, fer sessions de cinema marginal, conferències o debats. La sala inicià les seves activitats amb una mostra de l'obra de Gironès, a la que seguí una d'Eulàlia, entre altres, com la d'Arranz Bravo-Brtolozzi, fins que el 1978 tancà les portes.

El 1976 sortia el primer número del còmix 'Paradís',que tindria com a màxim impulsador a Xavier Izquierdo. La revista, amb alt-i-baixos i amb intermitències temporals,va treure cinc números. El desembre del 1977 un grup d'estudiants de filologia catalana feia sortir la revista, també ciclostilada, 'La gent del llamp', que recuperà bona part dels col.laboradors de la publicació anterior. En sortiren tres números fins l'abril del 1978 il lustrats per Salvador Juanpere. Represa el febrer del 1979, tregué el tercer,i de nou darrer número, el maig del 1980; la segona etapa era il.lustrada especialment per Toni Torrell.De molta més ambició fou la col.lecció "Foc nou" fundada i dirigida per Pere Anguera i Marcel Pey que entre 1978 i 1980 publicà dinou volums de poesia, bàsicament de poesia textual; el mateix 1978 els mateixos editors publicaven els dos primers, i únics volums, d'una temptativa més rupturista i lligada a l'art d'avantguarda,la sèrie "Foc nou experimental", foren el llibre de poesia visual de Pere Anguera 'Llibre de sonets',amb una portada de to clàssic de Salvador Juanpere i 'Orde público' seriació de fotografies d'Eulália, l'aventura fou clausurada pel seu fracàs econòmic.

El 1978 s'inaugurava el cafè Poetes a Tarragona que des del primer moment funcionà com una sala d'art, acollint exposicions d'artistes pels quals moltes vegades era la primera possibilitat d'entrar en contacte amb el públic. Així per Poetes han passat Antoni Torrell, Gelo, Francesc Vidal, Aureli Ruiz, Montserrat Cortadellas, Xavier Izquierdo,Pere Español, Agustí Domingo, Xavier Quiroga,..

El 1982 el Centre de Lectura feia un viratge radical en la seva política expositiva expressada internament en el canvi total de l'equip responsable de la sala d'exposicions.Un canvi que no sols afectava els noms dels seleccionadors sinó a la concepció mateixa de la funció que havia de cumplir l'entitat. Es reduïren les, s'allargaren els dies de cada mostra i sobretot s'aparcaren les mostres més carrinclones i llepades per donar pas a les que representaven una temptativa de progrés, de renovació i de modernitat. Es feren fora les exposicions descaradament

comercials, en el sentit més baix del mot, i en general totes aquelles que en el millor dels casos eren producte d'una bona tècnica artesanal, però mai (amb les excepcions de rigor, com se sol dir, que calgui) de l'autèntic neguit creador. El nou impuls s'ha mantingut a totes les temporades d'aleshores ençà, amb alts i baixos, amb vacil.lacions i, perquè no, amb encerts i fallides.

En els deu darrers anys, doncs, hi ha hagut un canvi en l'estructura espaial. Les noves valors han passat de l'ostracisme a l'exhibició pública. Tanmateix, això basta? Ha incidit el canvi en el teixit social de la ciutat i de la comarca? De moment les produccions són visibles, s'editen catàlegs, els nous artistes guanyen premis aquí i fora, figuren en antològiques i algun paper imprès a Barcelona o a la capital de l'estat es digna a fer-ne algun comentari. De cara al futur, per al possible i cada vegada més hipotètic historiador del segle XXI, Reus serà una ciutat

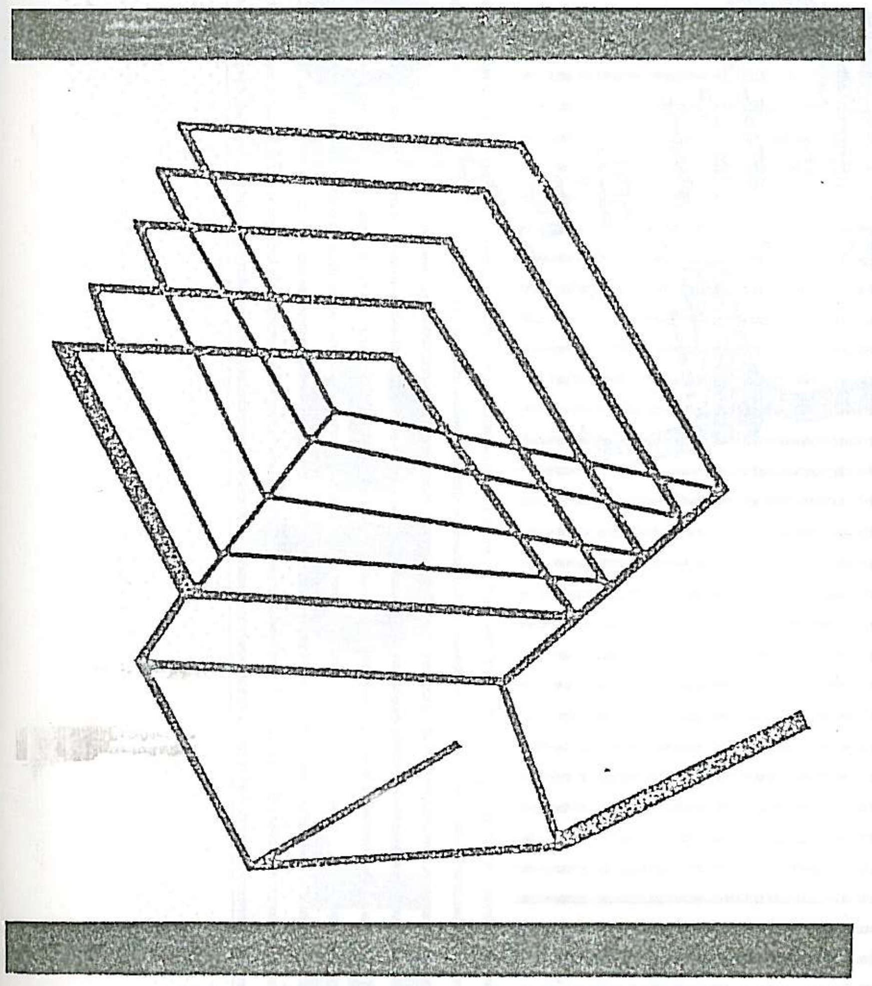

estèticament avançada, que sintonitzava amb els moviments de relativa avantguarda, que sabia veure la bona fusta quan encara era per a polir, una ciutat atenta i progressiva. Com aquell qui diu una arcàdia cultural. Però és cert? La resposta ha de ser taxativa, no. Les sales són buides, excepte, en el millor dels casos, el dia de la inauguració i encara més simptomàtic, mai apareix el típic botó vermell que acompanya a les peces adquirides. Si la ciutadania ni compra ni admira, és obvi que hi ha un trencament absolut entre (i demano perdó per l'expressió exagerada) les classes dirigents i el públic. No vull fer una valoració estrictament comercial, sinó sols indicar un fet. Fet constatable també per altres indicadors. La gent de cultura de la ciutat, els responsables dels espais pseudopúblics (com ara els bancs i les caixes) que coneixen valoren i admiren un Rebull o un C. Olivé, entre altres mèrits, i no pas el darrer, per ser Reus, que llueixen les seves obres, ignoren totalment el que ara passa al seu voltant, ho ignoren i se n'enfoten. No coneixen, potser, ni un sol nom dels artistes que ara comencen a ser coneguts en altres àmbits i que mostren la vitalitat del medi.

Caldria analitzar, buscar les causes del trencament de la relació productor/consumidor, que evident esquiven la resposta lineal. Per una banda hi pot haver un problema generacional, en un sentit doble. La generació paral.lela no compta encara amb els mitjans necessaris per a invertir en produccions sumptuàries, o en el millor dels casos la seva inversió es desvia cap a altres camins, la roba posem per cas. En un altre sentir les generacions precedents són incapaces d'assimilar els nous productes. Per altra costat hi juga un paper important el capgirament de l'objecte artístic. Aquest ha deixat de ser una cosa clara, nítida: pintura, escultura, ceràmica, jugant amb diversos components que alteren la proposta tradicional. Aquest mateix objecte artístic ha perdut un altre dels components essencials pels compradors burgesos, ha deixat de fer bonic, o si es vol de vegades ni tan sols és bonic, per esdevenir un element incòmode, que no se sap on col.locar, que no se sap explicar, en definitiva que no és apte per a una fàcil ostentació. I per aquest camí les respostes similars es podrien multiplicar.

El resultat final és prou clar. Una notable productivitat en tots els àmbits, però tancada en si mateixa, susceptible d'exhibició, encara que a la pràctica esdevingui un acte narcisista

Pere Anguera

CARRER FONT,13 REUS

Marcs i Motllures

CIL

taller de joieria

S

SERRAHIMA

Alcalde M. Sardà, 5 REUS

el théatre des Halles, Alain Tim
i els pobres (de nosaltres)

Poden ser butaques adaptables folrades de vellut o simples cadires de boga. N´hi poden haver cinquanta o tres mil. L´escenari pot ser el fix a la italiana o un empostissat transportable a lloms d´esfòrçats bastaixos. Sigui quina sigui, però, la forma i característiques d´un teatre,hi ha un element que es manté i perdura,inalterable,des del pendent multitudinari de Dionisos a l´esperit selecte que perfuma l´Scala de Milano: el públic, subjecte passiu, receptor de l´obra, no es pot confondre amb la faula, no hi pot haver equívoc,car això implicaria ensorrar el sempre fràgil envà que separa la veritat de la mentida.

No és aquest, tanmateix, el cas del Théâtre des Halles, una de les sales estables d´Avinyó i,sens dubte, la menys convencional, situada al número 4 de la rue Noël-Biret. L´únic que hi és permanent, en ella, és la superfície, 400 m^2 llargs, en un espai estirat al qual s´entra per unes cortines que ara em semblen fosques, gruixudes i espesses. L´escenari, el pati de butaques, el teló... són conceptes prehistòrics, arxivats definitivament en aquest espai que dirigeix Alain Timar. Reposin ben bé i en pau.

Hi vaig entrar per primer cop l´agost del 83. Hi estava anunciada <u>Histoire encore</u>, un muntatge sobre quatre textos de Beckett. Passaves la cortina i et trobaves un terra tot cobert de sorra.El travessaves per un camí estret,sinuós,definit per un fil de llum. En el trajecte abandon
ves estàtues jacents, humanita
petrificada. A l´últim et deixa
ven seure. L´obra comença sobr
aquella platja interior. La fug
da ja era impossible. L´espai e
tre l´espectador i la cortina e
ra ocupat pels actors, per le
veus,per les músiques que volie
parlar d´incomunicació, de soli
tud.

La segona visita al Théâtr
des Halles ha estat el darrer j
liol. Aquest cop, unes poc trag
des línies de pintura acolorie
un terra gris de ciment.Tot l´e
pai era un poble. Qui el confor
maven eren les cent escultures
meitat per meitat homes i dones
d´un mateix home i d´una mateix
dona, que elevaven la individua
litat a la categoria de gernaci
Tu, que no volies abdicar de l
teva condició de públic, ho esg
ardaves tot des de fora, distan
ciant-te´n. Però la llum empal
lidia i llavors ja no sabies s
el veí era de pedra o de carn
Començava <u>Brisure</u>, un espectacl
muntat per Alain Timar amb escu
tures pròpies, el suport textua
d´uns poemes de Lucien Becke
que corporitza l´actor-dansair
Noël Claude, i la música, ja ha
bitual en aquesta sala, d´Andr
Jaume i François Mechali.

La proposta de Timar és, e
el fons,ben simple. Com diu ell
i en això no és únic, l´art és
na manera d´habitar un lloc. E
tracta de poesia escènica en co
tra de la narrativa dramàtica d
minant. Allí es crea un món propi, autònom de la realitat, per
que és realitat alhora. El fi

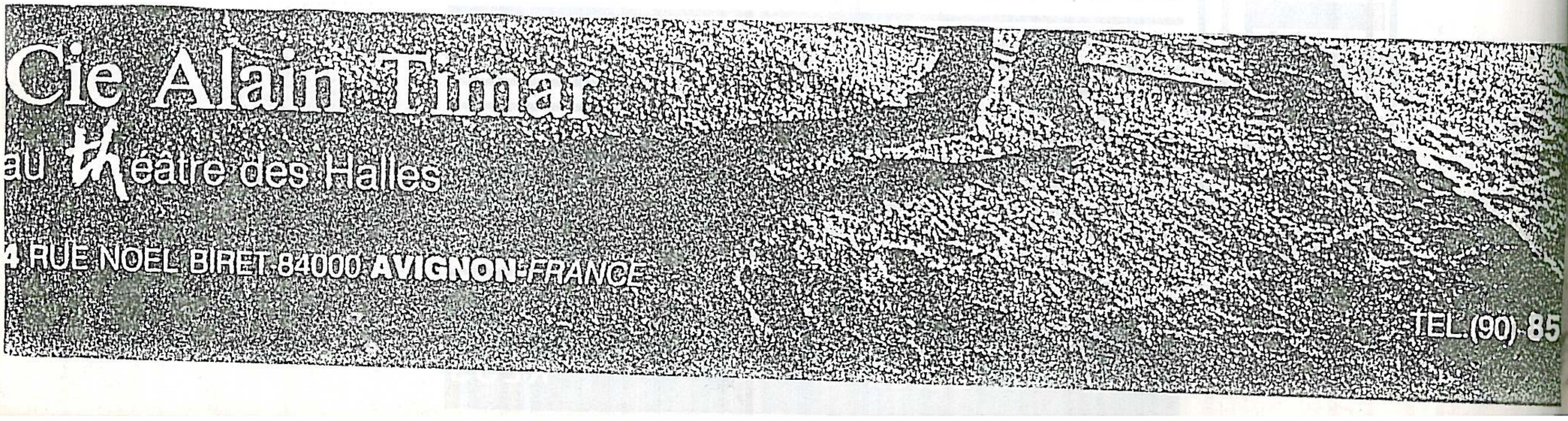

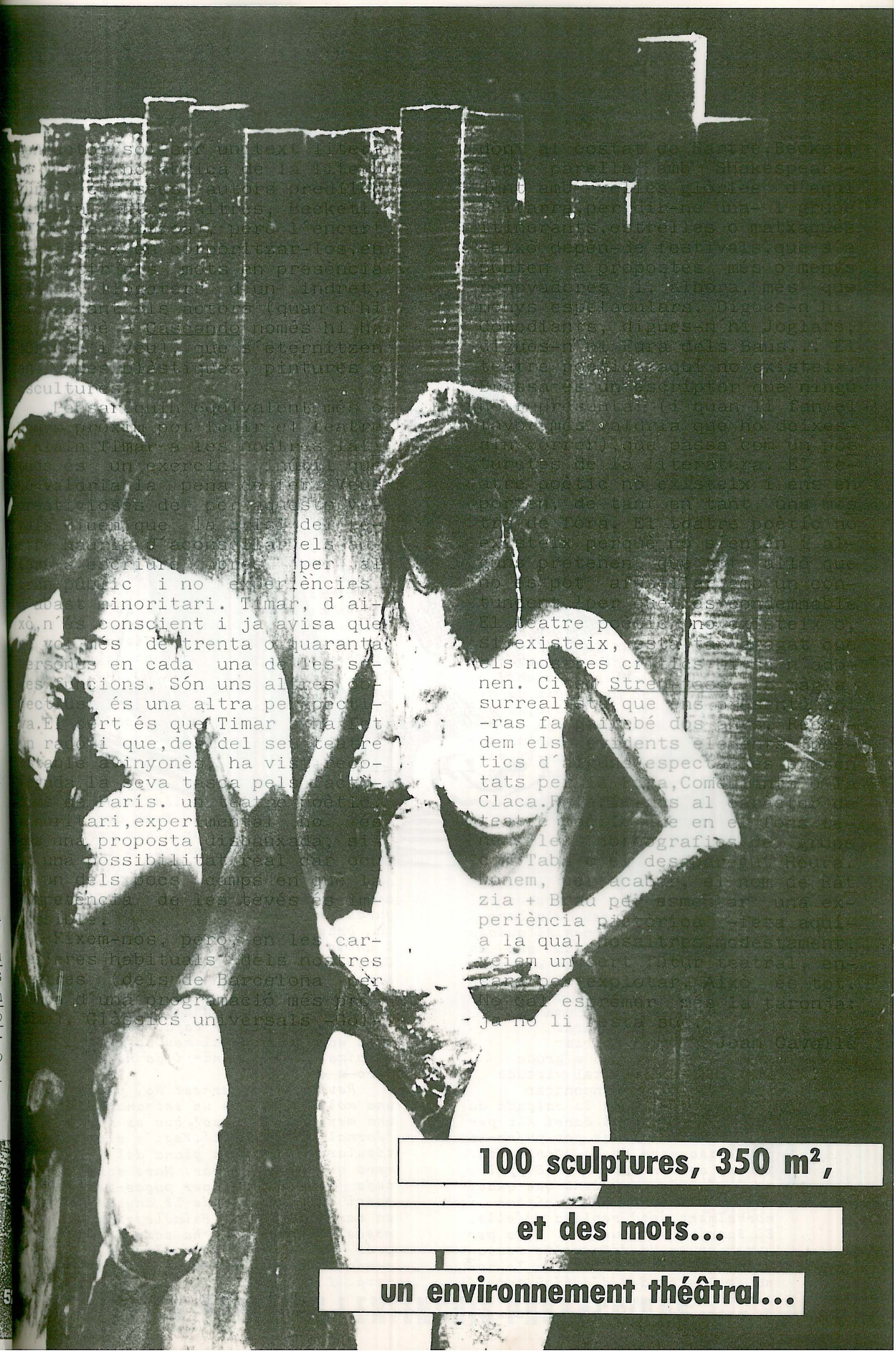
100 sculptures, 350 m²,
et des mots...
un environnement théâtral...

conduc
ri (Ti
tura i
tes só
la Dur
consis
conver
física
mitjan
ha,per
música
en for
escult
Pe
menys
d´Alai
tuds é
no val
presti
rals d
atre h
tors a
gran p
d´abas
xò,n´é
no vol
person
ves fu
jectiu
va.El
un rac
establ
neguda
tums d
minori
pas un
nó una
pa un
compet
possib
Fi
teller
teatre
manca
xima).

conductor sol ser un text literari (Timar no abdica de la literatura i els seus autors predilectes són, entre altres, Beckett, la Duras o Lorca), però l´encert consisteix en corporitzar-los, en convertir els mots en presència física, llogaters d´un indret, mitjançant els actors (quan n´hi ha, perquè a Cascando només hi ha música i veu), que s´eternitzen en formes plàstiques, pintures o escultures.

Pensar quin equivalent més o menys pròxim pot tenir el teatre d´Alain Timar a les nostres latituds és un exercici inútil que no valdria la pena de fer. Veus prestigioses de per aquests verals diuen que la crisi del teatre hauria d´aconsellar els autors a escriure obres per al gran públic i no experiències d´abast minoritari. Timar, d´això, n´és conscient i ja avisa que no vol més de trenta o quaranta persones en cada una de les seves funcions. Són uns altres objectius, és una altra perspectiva. El cert és que Timar s´ha fet un racó i que, des del seu teatre estable avinyonès, ha vist reconeguda la seva tasca pels factòtums de París. un teatre poètic, minoritari, experimental no és pas una proposta disbauxada, sinó una possibilitat real car ocupa un dels pocs camps en què la competència de les tevés és impossible.

Fixem-nos, però, en les cartelleres habituals dels nostres teatres (dels de Barcelona per manca d´una programació més pròxima). Clàssics universals -Goldoni al costat de Sartre, Beckett fent parella amb Shakespeare- junt amb velles glòries d´aquí -Pitarra, per dir-ne una- i grups itinerants, estrelles o matxaques -això depèn- de festivals, que s´apunten a propostes més o menys renovadores i, alhora, més que menys espetaculars. Digues-n´hi Comediants, digues-n´hi Joglars, digues-n´hi Fura dels Baus... El teatre poètic aquí no existeix. Brossa és un escriptor que ningú no representa (i quan li fan el favor més valdria que ho deixessin córrer), que passa com un posturetes de la literatura. El teatre poètic no existeix i ens en porten, de tant en tant, una mostra de fora. El teatre poètic no existeix perquè no s´entén i alguns pretenen que tot allò que no es pot afusellar amb un contundent 'per què' és condemnable. El teatre poètic no existeix o, si existeix, està tan amagat que els nostres crítics ni se n´adonen. Citem Strep-tase, la màgia surrealista que ens presentà Vol-ras fa gairebé dos anys. Recordem els evidents elements poètics d´alguns espectacles presentats per la Fura, Comediants o la Claca. Referim-nos al caràcter de teatre poètic que en el fons tenen les coreografies de grups com Taba o el desaparegut Heura. Donem, per acabar, el nom de Ràtzia + Brau per esmentar una experiència pictòrica -feta aquí- a la qual nosaltres, modestament, veiem un cert futur teatral, encara per explotar. Això és tot. No cal esprémer més la taronja: ja no li resta suc.

Joan Cavallé

L I S B O A

la calor de la tardor no espanta la tristor

Caòtica i seductora, bruta i bonica, llunyana -quasi a l'altre extrem del món per a un mediterrani- i propera, decadent i portuària. Tòpics, però, que no deixen de reflectir i de veure's reflectits en la realitat d'aquesta ciutat, una de les més originals d'Europa.

La sensació de calor humit que es té en arribar un dia de finals de setembre es barreja amb el soroll dels clàxons, amb la música que escampen els automòbils plens de banderes a pocs dies de les eleccions legislatives. Passen nous vehicles amb una munió de braços sortint per les finestres, travessant els carrers com velocíssimes aranyes que deixen un fil de paperetes de propaganda. El soroll no impedeix que la sensació de malenconia perduri, ja no s'esvairà en els dies que estiguis ací.

D'un carrer estret i pendís que es perd en un tomb, flanquejat de velles cases que evoquen temps millors amb ses façanes escatades, arriba un brogit de mil dimonis. Apareix, de sobte, un vel tramvia, el cotxe que puja es veu obligat a aturar-se, apartat sobre la vorera per deixar-li pas. Carrers estrets, escales, desnivells, tombs, corredors, cruïlles, empedrats, laberints, restes de monuments, arcs.

La gent és cordial, escupen sovint damunt el carrer homes, dones i policies, però també ho fan a Conca i no són la meitat d'amables que els lisboetes. Al centre, les terrasses dels bars i cerveseries són plenes. Al quiosc de ginjinha -aperitiu que es pren a qualsevol hora- els parroquians no caben dins i surten al carrer amb la copa a la mà.

E mais fácil com uma mao
dez estrelas agarar
facer o sol esfriar
reducir o mundo a grude
mas ginja com tal virtude
e difícil de encontrar

L'elevador de la calçada da Gloria et porta al Barri Alt per 15 escuts, també es pot pujar-hi amb l'ascensor de la Torre Sta. Justa, construïda per Eiffel, però té l'inconvenient que quasi nomé l'utilitzen els turistes i normalment està replena d'ells. El Barri Alt és un bon lloc per a menjar en un dels molts restaurants que hi ha. També és la zona de les tendes d'antigüitats i els bars i abeuradors més nous. De totes maneres, els locals són pocs i la vida nocturna no és gaire variada. Lisboa és, sobretot, una ciutat de vida diurna.

Prop de Largo do Rato es troba la galeria "Os comicos" que, en el poc temps que porta oberta, s'ha convertit en el punt de referència imprescindible pel que fa a l'actualitat artística. Ara hi té una exposició el madrileny José Mª Sicilia. Mitja dotzena de quadres de gran format amb el tema comú de les flors, obres que no tenen l'interès de les anteriors sèries d'objectes banals o de paisatges i que semblen reflectir un moment de trànsit. Són peces realitzades a Portugal -tres dies abans de la inauguració se'l podia veure pintant al carrer, just davant de la galeria- i que concedeixen més importància a elements abstractes que les obres anteriors.

Un dels esdeveniments de la ciutat ha estat l'espectacle, patrocinat pel partit socialista, al Terreiro do Paço, davant del Tejo. Era la primera vegada que es veien raigs làser en una moguda d'aquest tipus a Portugal. Als cartells anunciadors es podia llegir la paraula làser amb lletres tres vegades més grosses que els artistes més importants. Actuacions de grups del país, la majoria cantant en anglès; algun grup que feia un tema funk després d'haver tocat un blues per a continuar amb una salsa; i també algun grup més dels vuitanta com Xutos e pontapés -una cosa així com Cops i patades-. Les figures de l'espectacle eren, però, la brasileira Fafá de Belém i l'antic líder de Van Der Graaf Generator, Peter Hammill. El personal, compost per mils -barreja d'ancians, pares, nuvis, matrimonis i nens-, començà a descontrolar-se només sortir Fafá. Una dona d'edat mitjana, al meu costat, es pixa -literalment- i jo no espero a en Hammill.

Revistes modernes? No, però una molt forta és un setmanari, una mena de 'El Caso', que es diu 'Jornal do Incrível'. Vegi's els titulars de primera plana del número que vaig comprar: Mare sorteja el seu bebè per pagar-se canvi de sexe. Nen de 12 anys ven sa mare als àrabs. Psicòlegs famosos confirmen: hi ha sexe després de la mort. Nens-llop descendents d'éssers d'un altre planeta. I continua.

O.M.

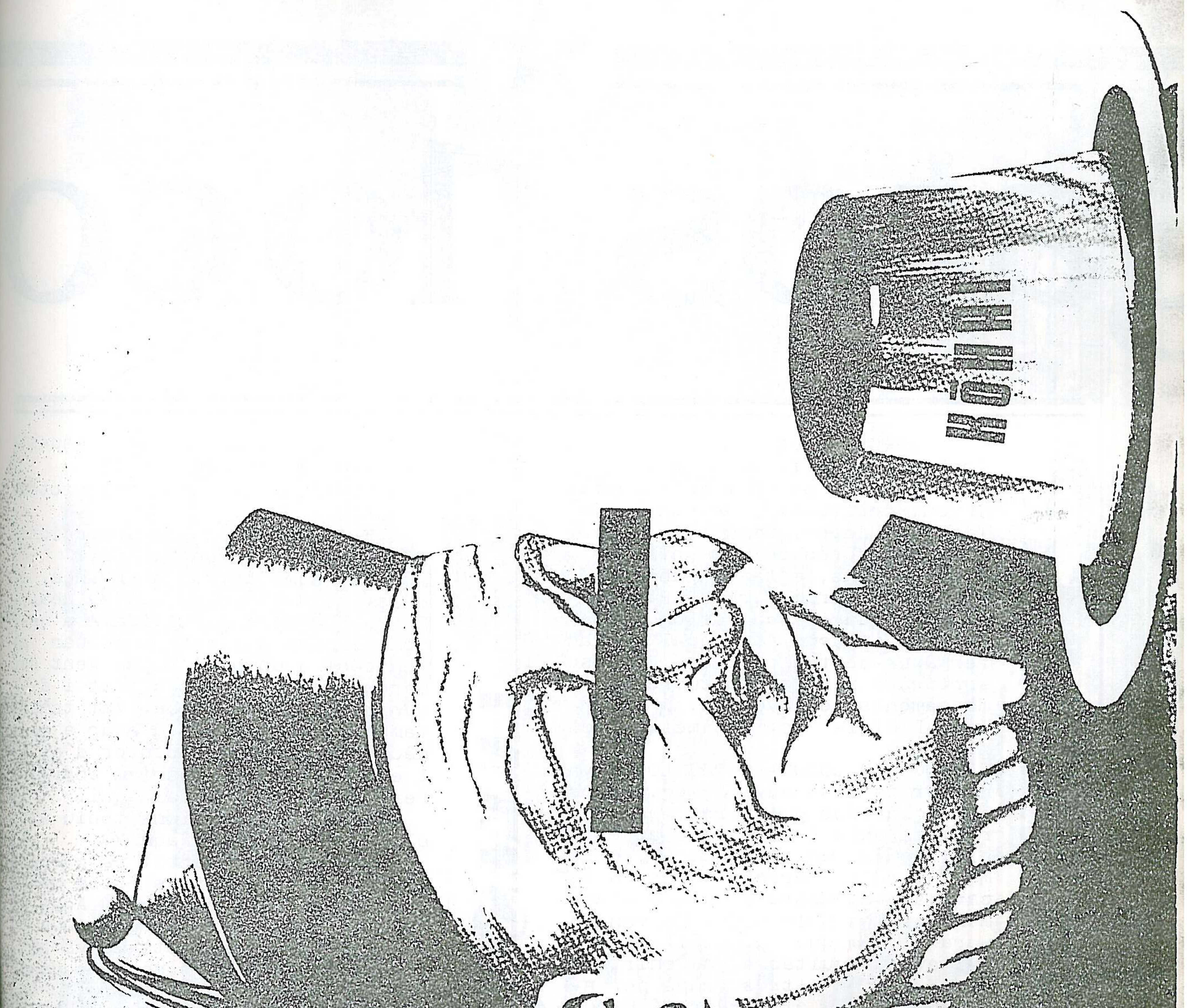

edita **SÀPIGUES I ENTENGUIS PRODUCCIONS**

gatos loco

EL ROCK AND ROLL HA ESTAT TOTA LA VIDA I SEGUIRÀ ESTANT

GATOS LOCOS és un grup de Cambrils que fa Rock and Roll. Està format per Ferran (bateria i veu,Jordi(baix), German (acústica),Bernardo(guitarra) i Oscar (veus).Després de dos anys i mig d´actuacions, estan a punt d´editar el seu primer mini LP. Anteriorment havien editat un casset amb deu cançons del qual es van fer dues-centes còpies. El disc sortirà a finals d´octubre o començaments de novembre.

FENICI- Com va néixer el grup?

GATOS LOCOS- GATOS LOCOS va néixer fa dos anys i mig. Abans eren cinc:dos guitarres, un bateria, un baix i un saxo.D´aquests cinc només en queden tres, German, Jordi i Ferran. Bernardo tocava amb un altre grup que s´anomenava "los Halcones". Es van separar i com que a nosaltres ens faltava un guitarra va venir ell.

F- Hi ha altres grups per aquí que facin el mateix tipus de música?

GL- No, només nosaltres. Vam fer un altre grup que s´anomenava "Deimos y los Ciclones", però només era per aquí a Tarragona. Era el mateix estil, amb el cantant de GATOS LOCOS, però era un Rock and Roll més sinistre, més dur. GATOS LOCOS era molt més clàssic. Ens vam ajuntar i vam fer una barreja que és el que sortirà en aquest disc que estem preparant.

F- Totes les cançons són vostres o feu versions?

GL-Totes les cançons són nostres. Quan toquem en directe fem alguna versió, depèn del lloc on actuem.

F-Quins ajuts heu rebut fora d´aquí?

GL- Quan vam sortir ens ho vam fer tot nosaltres. Després vam anar a Barcelona i vam conèixer a Carlos Segarra i Mol de "Los Rebeldes" que ens han ajudat bastant. Vam tocar a Zeleste i vam conèixer un tio que té una botiga de roba dels anys seixanta,Boogie-Boogie,que també ens h ajudat molt. I finalment la casa de manejament que és la mateixa que la de "Los Rebeldes" que portarà el disc a Twins per a que el reparteixin per tota Espanya.

F- De què es composa aquest disc que esteu preparant?

GL- Són sis cançons, totes de GATOS LOCOS.

F- Quines són les actuacions més importants que heu fet?

Gl- Hem actuat a França, a quasi tota Espanya: Ciudad Real, Bilbao,Barcelona, Lleida.Ara tenim la possibilitat d´actuar a Londres, a un pub. Hi ha gent de Barcelona que hi han anat i diuen que està molt bé. Vam tenir també l´oportunitat d´anar a Venècia.Va venir un locutor d´allí i ens va dir que podríem anar-hi Però tot es va quedar aquí.

F-Quines relacions teniu amb els altres grups d´aquí?

GL- Hem sentit a parlar d´ells,però nosaltres estem molt tancats en el nostre món. Aquí a Cambrils, hi ha quatre grups i ens portem bé amb tots menys amb un. Suposo que tots són bonagent. Quan vam tocar al concurs de Rock,vam estar parlant amb Viuda Negra i són bona gent. A Barcelona hi ha també molts grups amb els quals ens portem bé: Los Rebeldes, Brighton 64, los swin-cópatas, etc. Allí tot és diferent Tots s´ajuden entre ells.

F- No penseu que tota la postura que envolta al Rock and Rol dels anys seixanta està una mica "passada"?

GL-El Rock and Roll ha estat tota la vida i seguirà estant, per moltes mogudes i històries que hi hagi. No veuràs mai un Rock and Roll que s´assembli a una altra cosa que no sigui Rock and Rolll.

F- Us interessa algun tipus d´investigació amb música?

Gl-No. Nosaltres tenim aquesta idea al cap i sinò la tinguéssim no faríem el que fem.Qui no sent el Rock and Roll a dintre seu no pot fer Rock and Roll

F- Què penseu de les noves postures, del que s´ha anomenat "moguda"?

GL- No ho sé, la veritat. Coneixem a altres grups que no fan el mateix tipus de Rock and Roll, però no entrem en ells. Estem molt tancats en nosaltres mateixos i d´aquí no sortim.

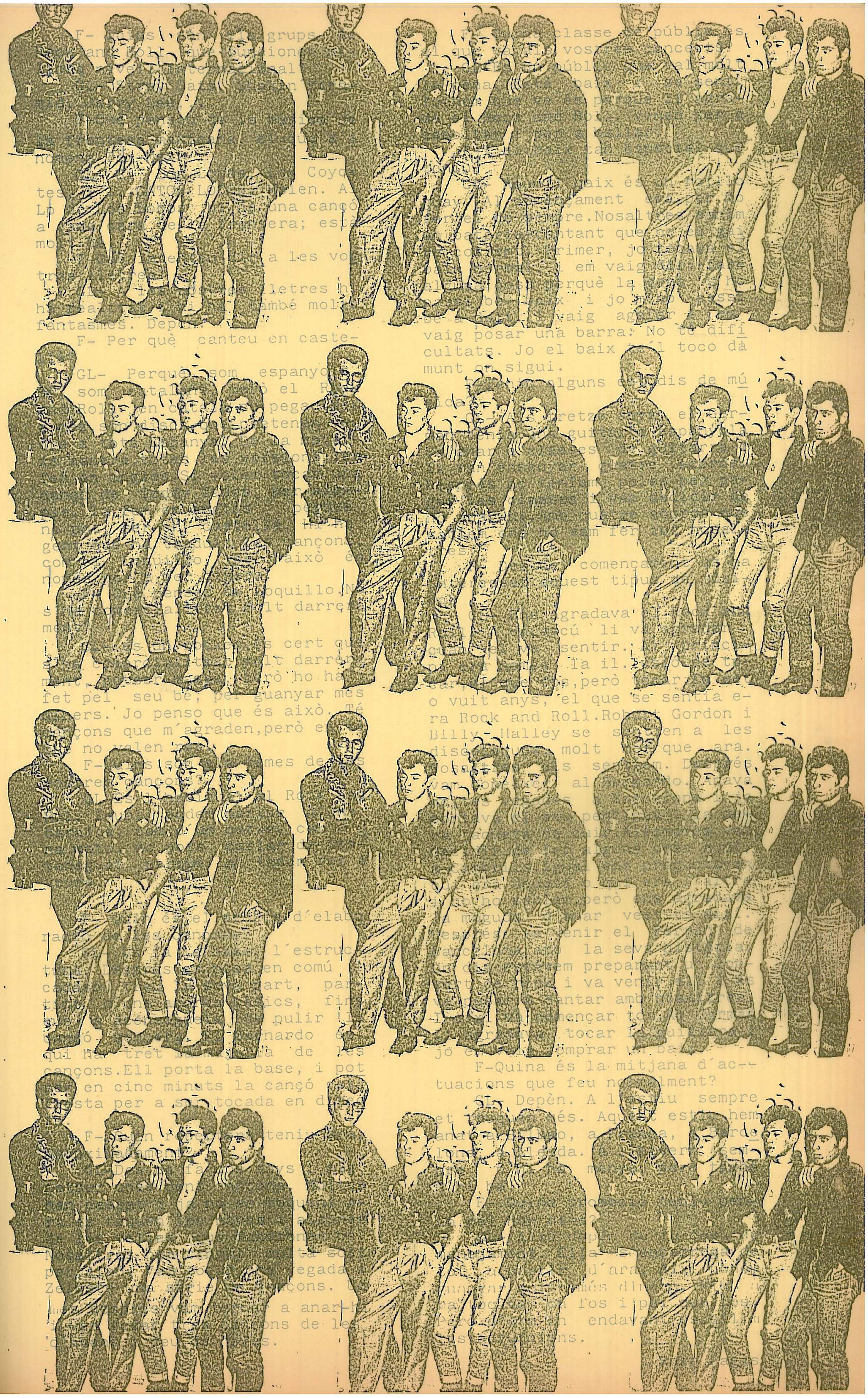

F- ... grups ...

... Coyo...

... una cançó ...

... era; est...

... a les vo...

... letres h...

... també mol...

fantasmes. Depè...

F- Per què canteu en caste-

GL- Perquè som espanyo...

... el ...

... pega...

... cançon...

... això é...

... Loquillo.N...

... lt darre...

... s cert q...

... lt darre...

... rò ho ha...

fet pel seu be, per guanyar més

...ers. Jo penso que és això. ...

...çons que m'agraden,però e...

... no valen ...

F- ... mes de...

... d'elab...

... l'estruc...

... en comú

... art, par...

... ics, fin...

... pulir ...

... nardo ...

qui ha tret ... de les

cançons.Ell porta la base, i pot

... en cinc minuts la cançó ...

... sta per a ... tocada en d...

... teni...

... egada...

... çons.

... a anar-...

... ons de le...

... classe de públic és ...

... vos... nce...

... públi...

... baix és ...

... ament ...

...re.Nosalt...

... tant que...

... rimer, jo ...

... em vaig ...

... perquè la ...

... baix i jo ...

... vaig ag...

vaig posar una barra. No te difi

cultats. Jo el baix ... toco da

munt ... sigui.

... alguns ... dis de mú

... retz... ...

... comença...

... quest tipu...

... agradava ...

... cú li v...

... sentir. ...

... la il. ...

... però ...

o vuit anys, el que se sentia e-

ra Rock and Roll.Rob... Gordon i

Billy Halley se s...en a les

dis... molt ... que ara.

... però ...

... ar ve...

... nir el ...

... la sev...

... em prepar...

... i va ven...

... ntar amb...

... mençar t...

... tocar ...

jo e... comprar un ba...

F-Quina és la mitjana d'ac-

tuacions que feu normalment?

GL- Depèn. A l'estiu sempre

... és. Aqu... est... hem

... a, ...

... da. ...

... d'arr...

... més di...

... fos i p...

... endav...

... ns.

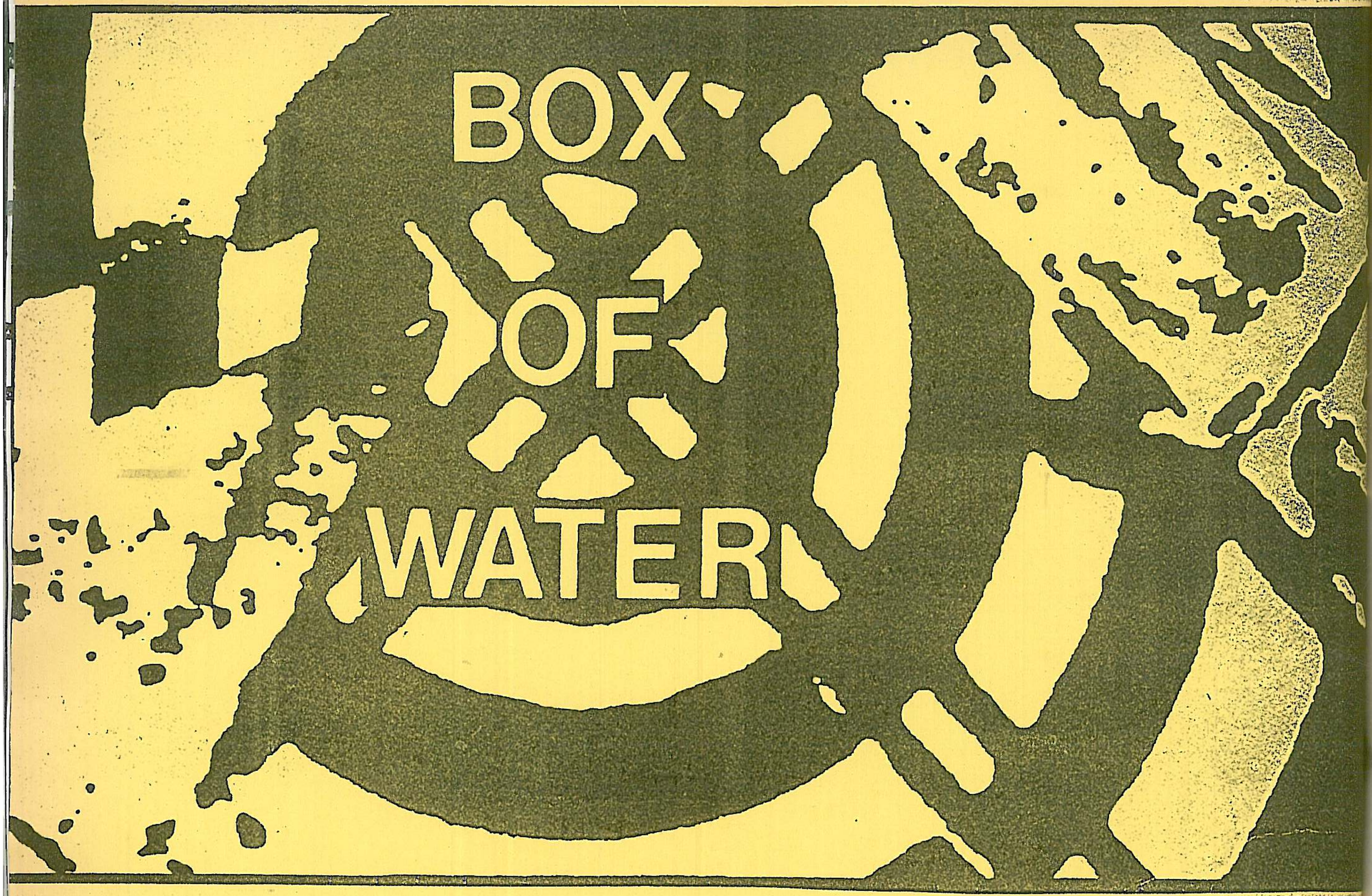

BOX OF WATER

BOX OF WATER is seeking submissions for issue #2.

Looking for: xerox, image/language juxtapositions, photography, performance documentation, posters & other visually related combinations. (Please include postage if you want your work returned)

BOX OF WATER will review almost anything: magazines, books, tapes, artist's books, 'zines etc...

Free copy to all contributors published, and material reviewed.

Please note: BOX OF WATER is published in black and white.

BOX OF WATER #1 is now available. (52 pages) $3.00 postpaid.

DEADLINE FOR SUBMISSIONS: NOV. 1, 1985

BOX OF WATER
135 COLE STREET
SAN FRANCISCO
CA 94117 USA

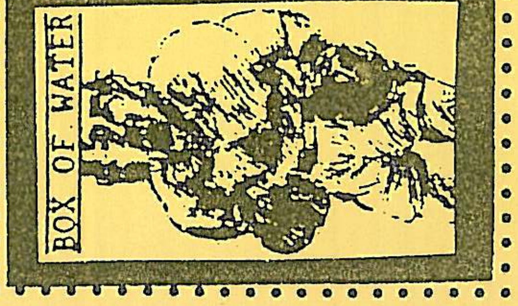

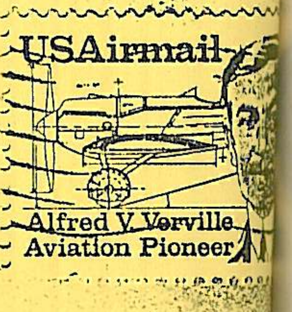

SIEP
apartat 430
Reus
Spain

BOX OF WATER

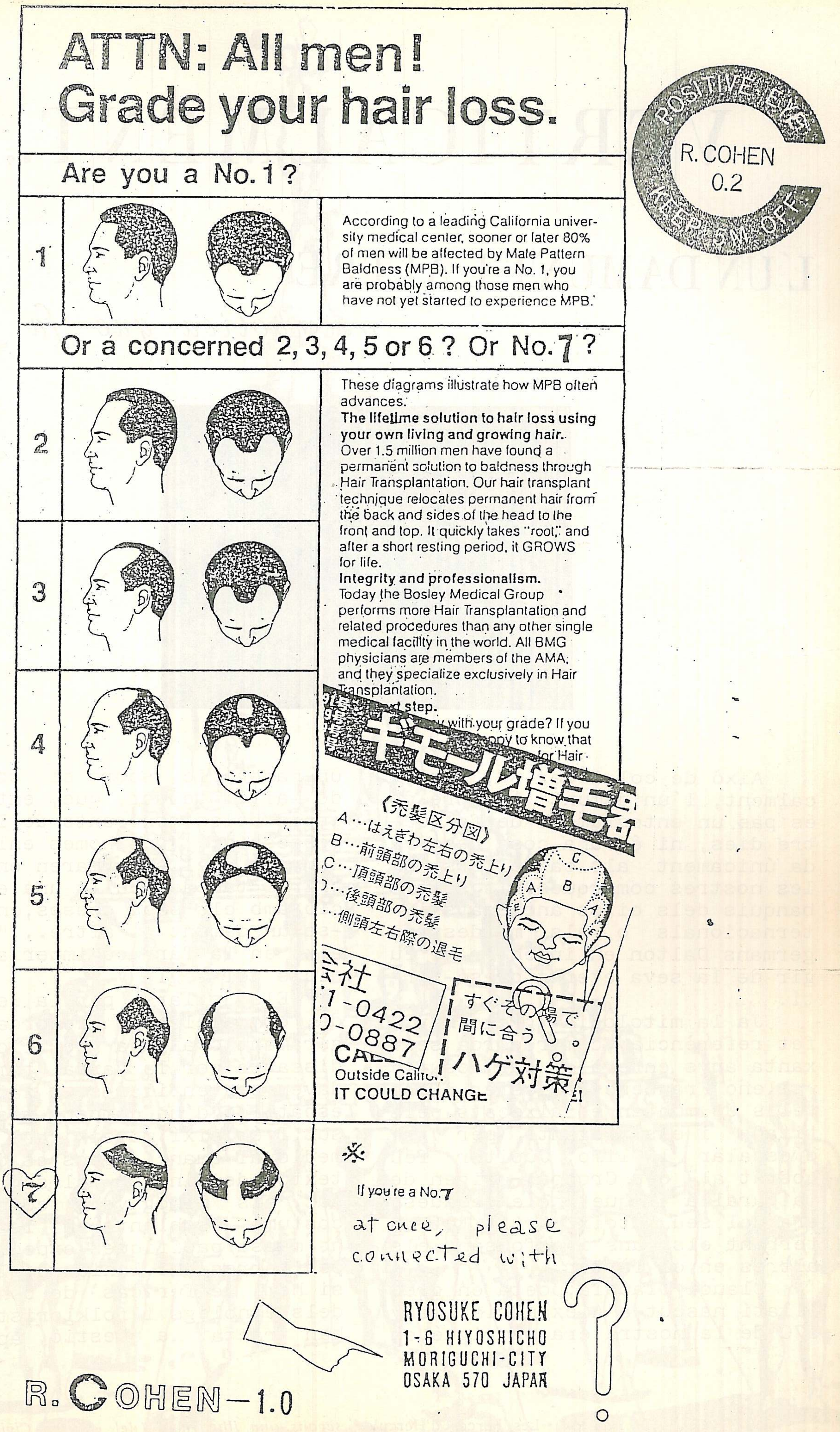
ATTN: All men!
Grade your hair loss.
Are you a No. 1?
1
According to a leading California university medical center, sooner or later 80% of men will be affected by Male Pattern Baldness (MPB). If you're a No. 1, you are probably among those men who have not yet started to experience MPB.
Or a concerned 2, 3, 4, 5 or 6? Or No. 7?
2
3
4
5
6
These diagrams illustrate how MPB often advances.
The lifetime solution to hair loss using your own living and growing hair.
Over 1.5 million men have found a permanent solution to baldness through Hair Transplantation. Our hair transplant technique relocates permanent hair from the back and sides of the head to the front and top. It quickly takes "root," and after a short resting period, it GROWS for life.
Integrity and professionalism.
Today the Bosley Medical Group performs more Hair Transplantation and related procedures than any other single medical facility in the world. All BMG physicians are members of the AMA, and they specialize exclusively in Hair Transplantation.
step.
with your grade? If you
to know that
for Hair
ギモール増毛
《禿髪区分図》
A…はえぎわ左右の禿上り
B…前頭部の禿上り
C…頂頭部の禿髪
…後頭部の禿髪
…側頭左右際の退毛
C
A
B
A
会社
1-0422
-0887
CAL
Outside Califo
IT COULD CHANGE
すぐその場で
間に合う。
ハゲ対策
POSITIVE EYE
R. COHEN
0.2
KEEP 'EM OFF
7
※
If you're a No. 7
at once, please
connected with
RYOSUKE COHEN
1-6 HIYOSHICHO
MORIGUCHI-CITY
OSAKA 570 JAPAN
R. COHEN—1.0

VERTICALMENT...

L'UN DAMUNT L'ALTRE

o embolica que fa fort.

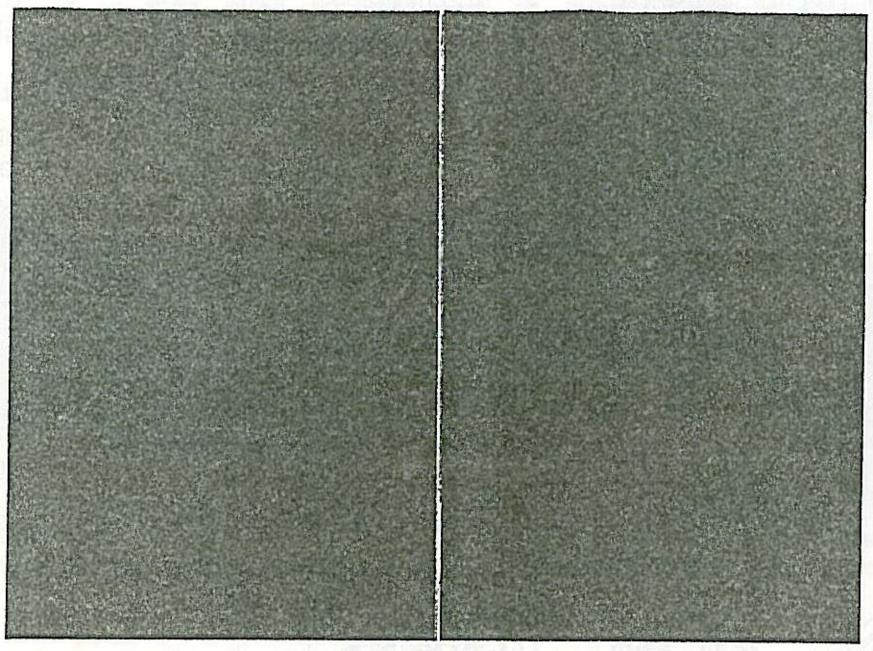

Això de col.locar-se, verticalment, l'un damunt l'altre no és pas un entestament de fa quatre dies, ni és una cosa reservada únicament als castellers de les nostres comarques, als saltimbanquis dels circs anomenats internacionals o als maldestres germans Dalton en intentar de fugir de la seva eterna presó-fortí.

Ja la mitologia grega havia fet referència, com recordà seixanta anys enrera el farmacèutic vallenc Francesc Ballester, a castells de muntanyes aixecats pels titans i els gegants per tal d'escalar l'Olimp. Júpiter féu costat al déu Cronos, origen de la baralla i que, no endebades, era del seu mateix partit, tot soterrant els uns i enfonsant els altres en el Tàrtar.

Claudi Claudià, poeta en grec i llatí nascut a Alexandria l'any 370 de la nostra era, escrigué, en un panegíric sobre el consolat de Mal.li Teodor, que, entre els espectacles honorants de la seva possessió, "uns homes enlairats com els ocells formaren en un obrir i tancar d'ulls una edificació amb els seus cossos, enfilant-se un damunt l'altre...". I tot això en la Tàrraco imperial d'inicis del segle V.

Els joglars, per la seva banda, com el lector recordarà segurament d'alguna pel.lícula de dissabte per la tarda, també maldaven per enfilar-se i xafar les espatlles d'un company més rabassut. I és així mateix, a l'època medieval quan, segons es deia en textos de finals del segle passat, els almogàvers conegueren costums semblants en les seves no massa pacífiques expedicions per terres hel.lèniques. I quan, si hem de fer cas de bona part dels etnòlegs i folkloristes que han tractat la qüestió, aparegue

Les Forces d'Hèrcules, segons una illustració (del «Museo Civico Correr», de Venècia) que reporta la figura dita, en venecià, «L'ànara», o sigui «l'ànec».

rt.

plat
els
seva
rats
n o-
fica
lant
tot
d´i-

ban
se-
a de
mal
les
abas
oca
a en
pas-
eren
eves
ons
uan,
part
que
egue

Correr»,
i «l'ànec».

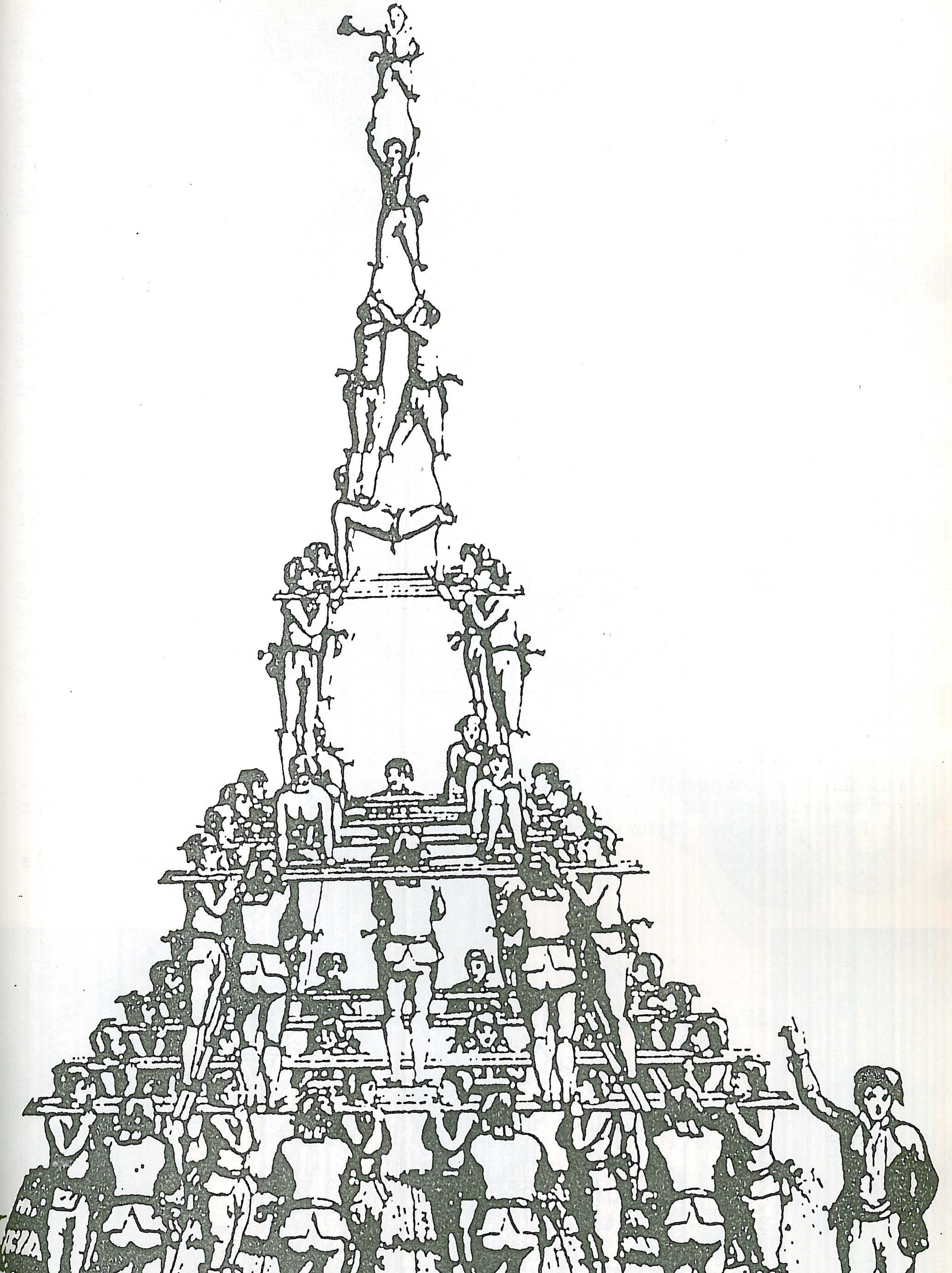

ren els espectacles i balls que, amb el temps, donaren lloc al de Valencians i a les moixigangues, l'origen més probable dels nostres castells. Sigui com sigui, que el batibull no deixa de ser gros, el valencià Jaume Roig va escriure entre 1459 i 1460, dins el seu més que recomanable Espill o llibre de les dones, aquests versos:

E lo plujós, temps enujós,
amb moltes gales feia fer sales
e bells convits dies e nit,
ab lo grans focs, molt placents jocs,
bastir castells per banastells
noms e grans festes.

Més modernament, l'alemany vuitcentista i romàntic Johan Wolfang Goethe, al Wilhelm Meister, explicava un exercici, "les forces hercúlies", consistent en un rengle d'homes que duien damunt les espatlles d'altres homes i, més amunt, dones i criatures. De fet, i per l'Emili Miró, sabem que Pau Casals tenia, a París, una minyona germànica que, en veure castells en un estiueig a Sant Salvador (platja del Vendrell), va dir que allò també ho feien al seu poble, prop de Colònia. Goethe, doncs, no al.lucinava més del compte.

Però, almenys fins no fa massa anys, no tenien només ànsies d'ascensió humana vertical els alemanys. A Itàlia també s'havien entretingut, des dels temps del Renaixement, amb les 'forze o fatiche di Ercole'. El 1929, que sapiguem, ho feren els 'bersaglieri' de Nàpols i, per darrer cop i a finals de la dècada dels seixanta, els cadets de l'Escola de Policia de Nettuno.

Per cert, en el Marroc encara es posen ara, per bé que pocs, l'un damunt l'altre, com diuen que es col.locaven els gals per assetjar i conquerir, com uns Astèrix i Obèlix reals, però sense droga, les invasores i colonitzadores urbs romanes.

És a dir, i malgrat tot, els castells són un costum popular i tradicional d'algunes comarques catalanes, un costum documentat per primera vegada a finals del segle XVIII i lligat amb d'altres costums, també de casa, més antics. O sigui, els nostres castells, tal com els coneixem, no es donen en cap lloc més de tot el món, per molt que la dèria de posicionar-se, verticalment, l'un damunt l'altre estigui present, en algun moment, en cultures molt diverses d'indrets molt diferents.

És que, com diu l'Amanda Lear, al Salvador Dalí li agraden molt "los xiquets de Valls".

Josep Bargalló Valls

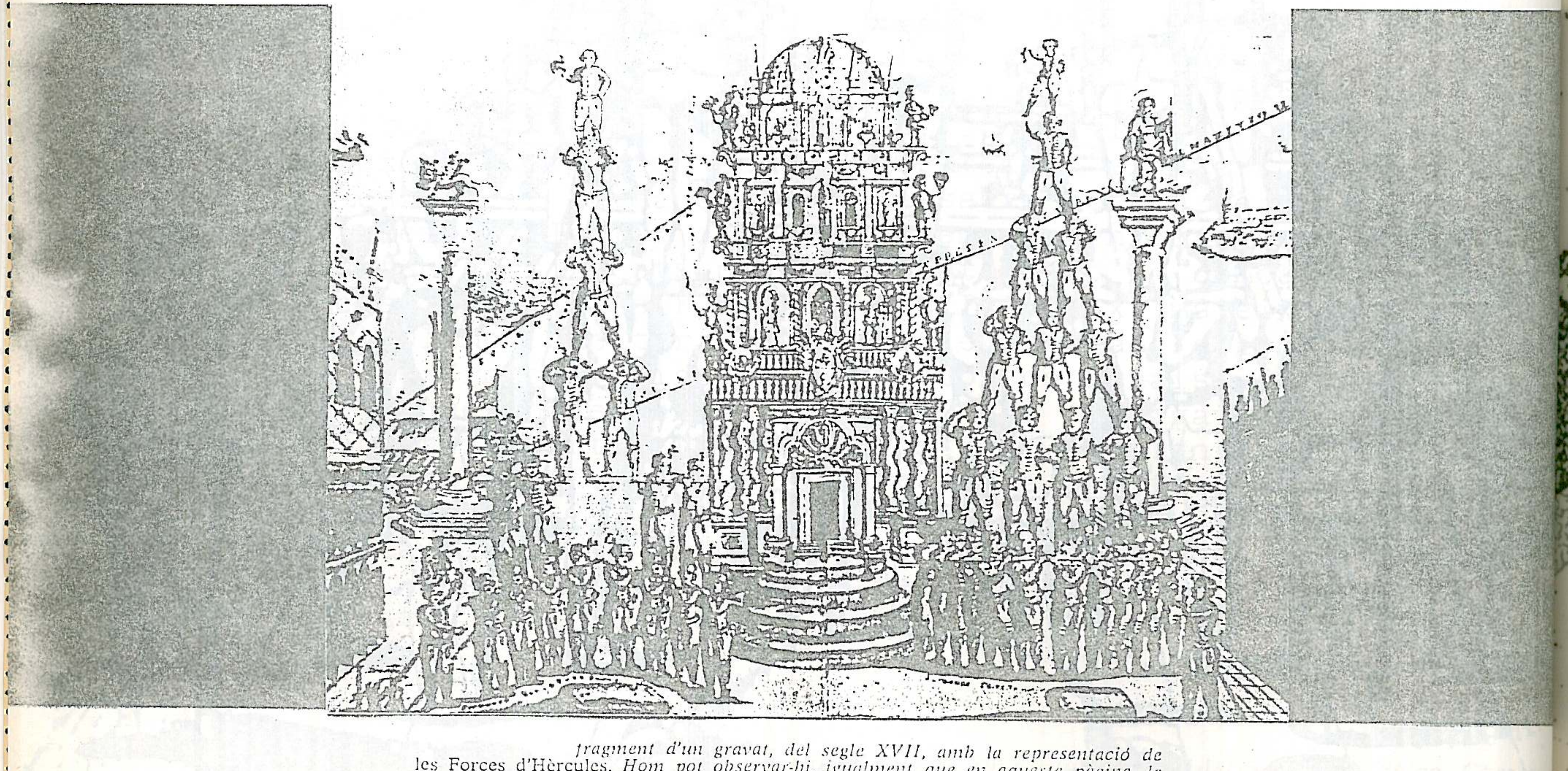

fragment d'un gravat, del segle XVII, amb la representació de les Forces d'Hèrcules. *Hom pot observar-hi, igualment que en aquesta pàgina, la representació d'un matalàs o coixí, al qual saltaven alguns dels executants. (Venècia, «Museo Civico Correr».)*

23 SKIDOO

ren els espectacles ... que,
amb el temps, donaren ... de
Valencians i a les moixi...
l'origen més probable del...
tres castells. Sigui com si...
que el batibull no deixa de ...
gros, el valencià Jaume Roig ...
escriure entre 1459 i 1460, d...
el seu més que recomanable ...
pill o llibre de les dones, ...
quests versos:

E lo plujós, temps enujós, ...
amb moltes gales feia fer ...

e bells convits dies e ni...
ab lo grans focs, molt pl...
cents jo...
bastir castells per banas...
te...
... grans festes.

Més modernament, l'alemany ... vuitcentista i romàntic Joha... Wolfang Goethe, al Wilhelm Mei...ter, explicava un exercici, "l... forces herculies", consistent ... un rengle d'homes ... munt les espatlles ... mes i, més amunt ... res. De fet, i ... sabem que Pau Cas... rís, una minyona ... en veure castells e... a Sant Salvador (pl... drell), va dir que ... feien al se... nia. Goethe ... no al. ... va més del ...

Però, ... fins no fa mas...

... sa... venien. només ànsies ... mana vertical els a... ... àlia també s'havien ... des dels temps del ... t, amb les forze o fa... Ercole. El 1929, que ... m, ho feren els bersaglie... Nàpols i, per darrer cop ... als de la dècada dels sei... ... els cadets de l'Escola de ... Nettuno.

Per... en el Marroc enca- ... es po..., per bé que pocs, ... un damunt l'altre, com diuen ... que es col.l... els gals per ... assetjar i conquerir, com uns As... ...rix i Obèlix romans, però sense ... oga, les invasores colonitza... ...es urbs romanes.

És a dir, i malgrat tot, els ... castells són un costum popular i ... tradicional d'algunes comarques ... anes, un costum documentat ... primera vegada a finals del ... XVIII i lligat amb d'al- ... costums, també de casa, més ... sigui, els nostres cas... ... com els coneixem, no ... en cap lloc més de tot ... en molt que la dèria de ... e, verticalment, l'un ... altre estigui present, ... moment, en cultures molt ... d'indrets molt dife- ...

..., com diu l'Amanda Le- ... vador Dalí li agraden ... xiquets de Valls".

Josep Bargalló Valls

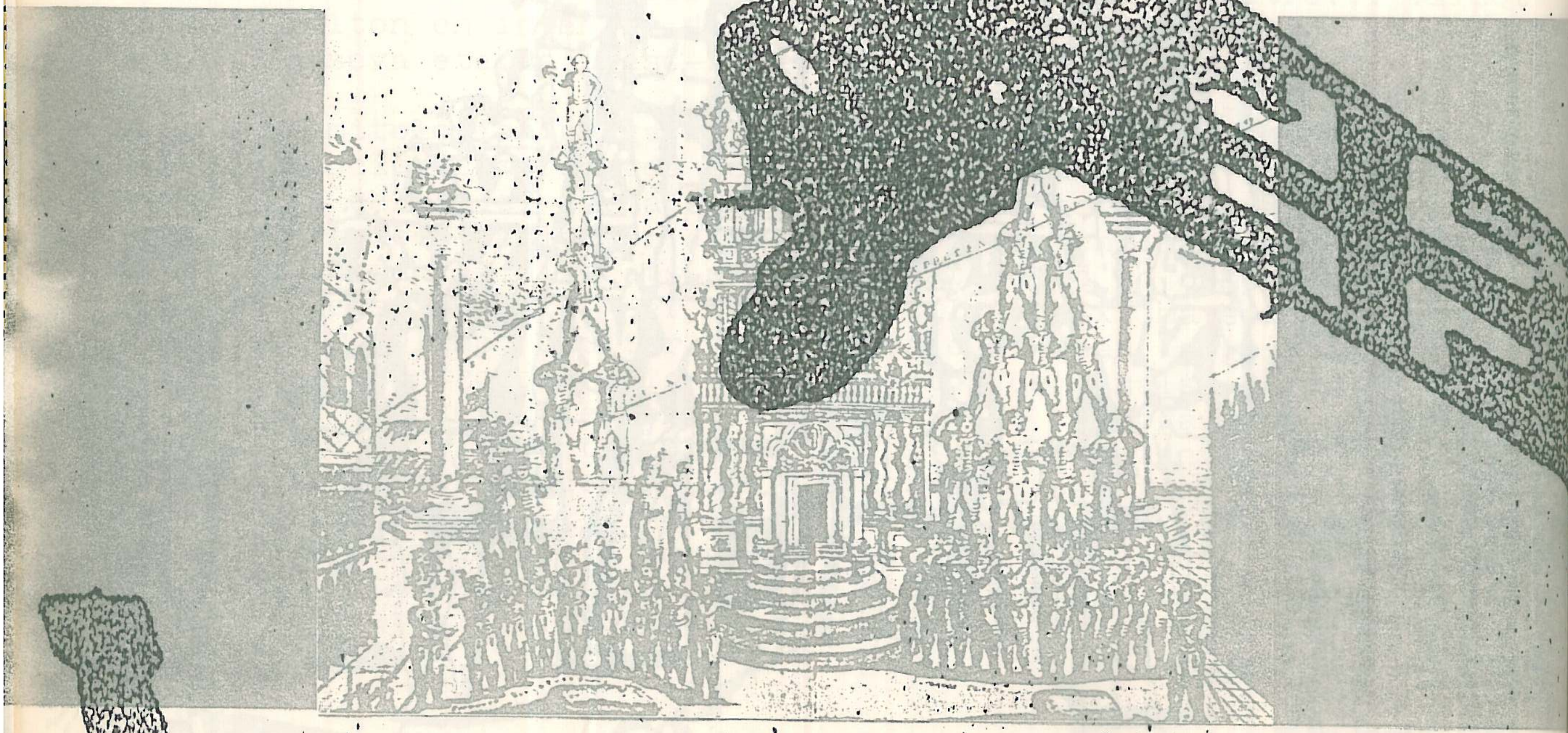

fragment d'un gravat, del segle XVII, amb la representació de les Forces d'Hèrcules. Hom pot observar-hi, igualment que en aquesta pàgina, la representació d'un matalàs o coixí, al qual saltaven alguns dels executants. (Venècia, «Museo Civico Correr».)

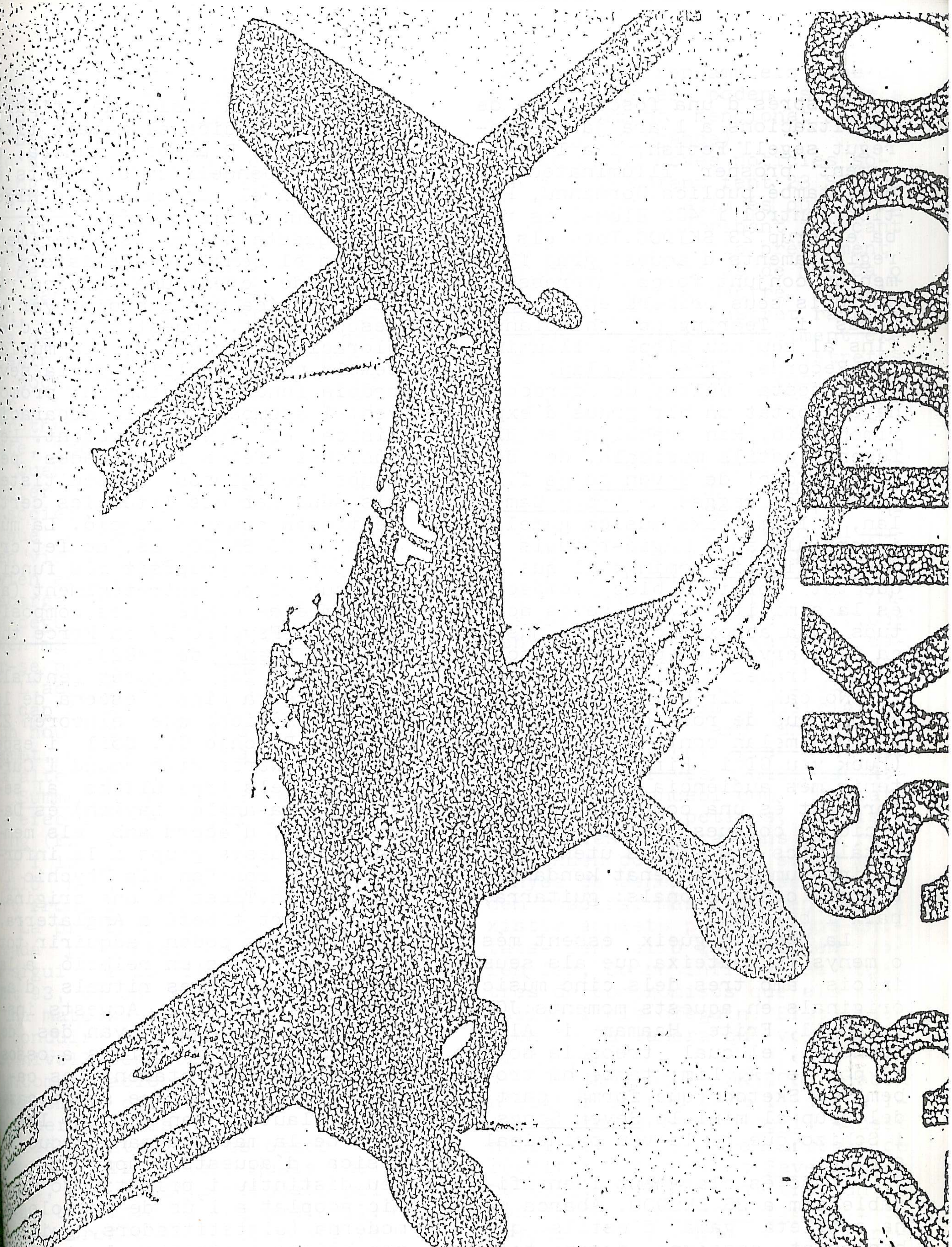
23SKIDOO

Després d'una fosca sèrie de realitzacions a l'ara ja desaparegut segell Fetish, i a l'últimament pròsper Illuminated (el qual també publica Dormannu, Portion Control i 400 Blows) es troba el grup 23 SKIDOO. Tots els enregistraments d'aquest grup formen un conjunt força interessant, des dels seus primers ep's, Last words i Tearing up the plans, fins al seu nou elepé a Illuminated Records, Urban Gamelan.

Aquesta unitat de direcció ha comportat un alt graus d'experimentació. Han treballat en diferents estils musicals, des del funk 'fosc' de Seven songs fins els ritmes reggae de Urban Gamelan, o la mateixa música gamelan i vers als sons màgic-rituals de The culling is coming; el que fa que tot formi un bloc compacte és la similitud a les seves actituds, una aproximació a la música i observar què pot ser descobert a través d'ella.

No cal dir-ho, 23 SKIDOO no és un grup de rock convencional. Urban Gamelan conté dues cançons (Fuck you GI i Fire) que han de tenir més audiència, però la major part és una complexa superposició de congues, cilindres, plats metàl.lics i d'altres utensilis, un instrument anomenat kendang i els més convencionals: guitarra, baix i bateria.

La banda segueix essent més o menys la mateixa que als seus inicis, amb tres dels cinc músic originals en aquests moments: JCM Turnbull, Frite Haaman i Alex Turnbull, el qual treballa sota el nom de A. Lim; també hi trobem Mr. Sketch (que formà part del grup al mini-lp Seven Songs) i Schizo, que té la veu principal a Fire.

El so és clarament identificable com a 23 SKIDOO. Abarca una completa gama d'estils que han estat assajant durant tots aquests anys. Fuck you GI té el so psicodèlic del senzill que editaren el 83, Coup; Fire és un reggae passat pel seu particular punt de vista, la resta de l'àlbum inclou la música del tipus gamelan com indica el mateix títol de l'elepé. D'aquesta manera, el disc s'expandeix en diferents estils i en el minimalisme d'algun dels seus primers ep's.

Aquesta música és experimental en el sentit que existeix un intent de crear una música ritual, música per a acompanyar un descobriment. Aquest moment d'exploració a través de la música sembla parlar millor de la seva pròpia funció originària: promovent i acompanyant la separació física, el desenvolupament. Les músiques fetes i emprades per grups religiosos i ocultistes als seus serveis litúrgics certamenttenen aquesta funció. La música de 23 SKIDOO és, de fet, creada per a un propòsit més funcional que el pur entreteniment (això també es manté a les composicions de Psychic TV en Force the hand of chance de 1982).

Una de les figures centrals a Anglaterra dins l'escena de la música màgica: que elaboren 23 SKIDOO, Psychic TV, Coil i especialment Nurse with wound i Current 93 (els tres últims al segell belga-anglès Laylah) és David Tibet, d'acord amb els membres d'aquests grups i la informació que donaven els Psychic TV a Nanavesh. Tibet té una original tenda d'art tibetà a Anglaterra, a la qual es poden adquirir tot tipus de coses en relació a la música i objectes rituals d'aquell país asiàtic. Aquests instruments, els quals van des de campanes de temple fins a ossos humans-més concretament les canyes de la cuixa- que són tocats com a flautes, han modelat les idees de la mateixa manera que la música d'aquests grups. Amb el seu distintiu i primitiu so asiàtic acoplat a l'ús de tecnologia moderna (sintetitzadors, guitarres, baixos i efectes electrònics de distorsió) es forma un balanç entre la moderna sensibilitat de les generacions de música rock i la crida d'una necessitat més an

tiga i instintiva. La definició i exploració de la consciència oculta a través de la música.

David Tibet fou presentat al disc de 23 SKIDOO *The culling is coming* (1982) a una peça anomenada *A summer rite-11 A.M. 17-7-82*. Les diverses seccions del ritus segueixen una original seqüència de l´escenari del ritual;primer *Banishing* i després *Invocation*, com si els esperits diabòlics de l´expectació musical haguessin d´ésser vençuts abans que poderoses forces puguin actuar. L´última secció, *Healing (for the strong)*, purifica, sens dubte, *The Weak*.

Quan el líder ocultista Aleister Crowley (anteriorment de la societat The Golden Dawn) sentí que alguns principiants havien violat el cercle màgic i no havien estat colpejats per la descarga del llampec,suggerí que era degut a que els esperits estaven massa ocupats per a enutjar-se per uns busaroques.

L´adaptació d´una nova actitud cap a la música,i últimament a un nou estil de vida i de pensament, condueix a una consciència alterada.

Summer Rite de 23 SKIDOO és una efectiva eina per al *Banishing* (Extermini) de vells diables i la *Invocation* (Invocació) d´allò nou, el més poderós; el fort front a allò dèbil.

La presència de 'D. Tibet 93' a cada projecte, a cada àlbum, ja sigui de 23 SKIDOO o de Current 93, és un clar indicatiu d´una mateixa intenció: el desig de conduir la música a un més alt nivell sensitiu de comunicació.Comunicació oculta, si vols; coneixement directe, o gnosi,sense intermediaris.

Els controvertits ossos de cuixa de´n Tibet (els quals, de moment, han estat confiscats pel govern britànic i declarats il.legals)foren creats per posar en contacte a l´intèrpret i a qui ho estigui sentint o-millor dit, escoltant, doncs presuposa atenció- amb l´essència dels difunts que contribuiren amb els seus ossos (aquests es poden sentir a l´anteriorment mencionat *Force the hand of chance*).

No hi ha noves notícies sobre el que estant fent 23 SKIDOO. El més significatiu és que aquesta gent estan arribant i tocant a una nova audiència prèviament tancada a les formes de música ocultista/màgica. Mentre, segueixen confinats a l´estret rang de la categoria rock, cruelment exposats a les encara més estretes actituds de la tradicional premsa rock i forçats a tocar a determinats clubs. Aquests grups i els seus esforços estan fent lentament importants progressos. *Urban gamelan* és una bona indicació de què experiments com aquests dins el camp musical poden desenvolupar-se a aquesta umbrosa, malentesa i mal enfocada escena rock. Les forces combinades de 23 SKIDOO, Psychic TV,Current 93 i d´altres, tenen la capacitat d´anar lentament, però amb èxit, adquirint un lloc propi dins la mateixa indústria.

Per acabar amb un sistem tan exageradament gran s´ha de complir a través d´allò que Robert Fripp concebí com "unitats intel.ligents, petites, mòbils". Mentre les corporacions del rock continuen contant les seves muntanyes de beneficis,nosaltres podem respirar més fàcilment a l´existir aquests petits grups-unitats- fent allò que realment volen fer, sense inflexibles espectres de compromisos que els atenallin i els ofeguin. Ells treballen de la manera que volen,i així ho fan.

Últimament 23 SKIDOO acaben d´editar un nou senzill per a Illuminated Records, *Ouzi*. Aquest mateix segell s´ha encarregat de reeditar l´important *Seven Songs* de 1981.Current 93 ha tret un segon elepé, *Dog blood rising*,i de Psychic TV s´editá un picture-disc en directe, *A pagan day*.

Extret de *A/a*
Traduït per Enric Solé

CAFÈ
POETES
C/ SANT LLORENÇ
TEL. 23 50 25
43003-TARRAGONA

La situació actual de la joieria a les nostres comarques es caracteritza per l'alt grau de comercialització de totes les peces, adreçades exclusivament als cercles de consum quotidià. La joieria artística i d'investigació, ben al contrari, es troba en una situació gairebé caòtica per la manca de recolzament tant econòmic com publicitari per part de les grans empreses joieres. És, per tant, un grup marginal que desenvolupa la seva tasca amb greus problemes i enorme nombre de dificultats. Per altra banda, els concursos que es convoquen -el nombre dels quals és molt baix- exigeixen uns materials en la majoria dels casos inabastables econòmicament per part dels artistes més joves.

A la resta de l'Estat, especialment a Barcelona que és el lloc més desenvolupat en aquest sentit, la situació es troba en millors condicions. El col·lectiu d'orfebreria FAD, per exemple, gaudeix d'un important recolçament per part de les empreses especialitzades que permet exterioritzar les obres de joieria artística, abocant-les als cercles de consum al costat de les peces de joieria en sèrie que constitueixen moda i que no tenen el valor artístic de les primeres. Si generalitzem una mica més, podem dir que a Europa, la joieria artística gaudeix d'un ampli reconeixement a tot arreu, especialment a Alemanya, país on tenen seu dues universitats especialitzades en les tasques d'ensenyament de les diferents tècniques d'orfebreria, i on els artistes poden permetre's el luxe de viure exclusivament del seu treball. Aquests països propicien, alhora, un treball d'investigació de les noves possibilitats artístiques.

Arran de la situació d'ensopiment a les nostres comarques,

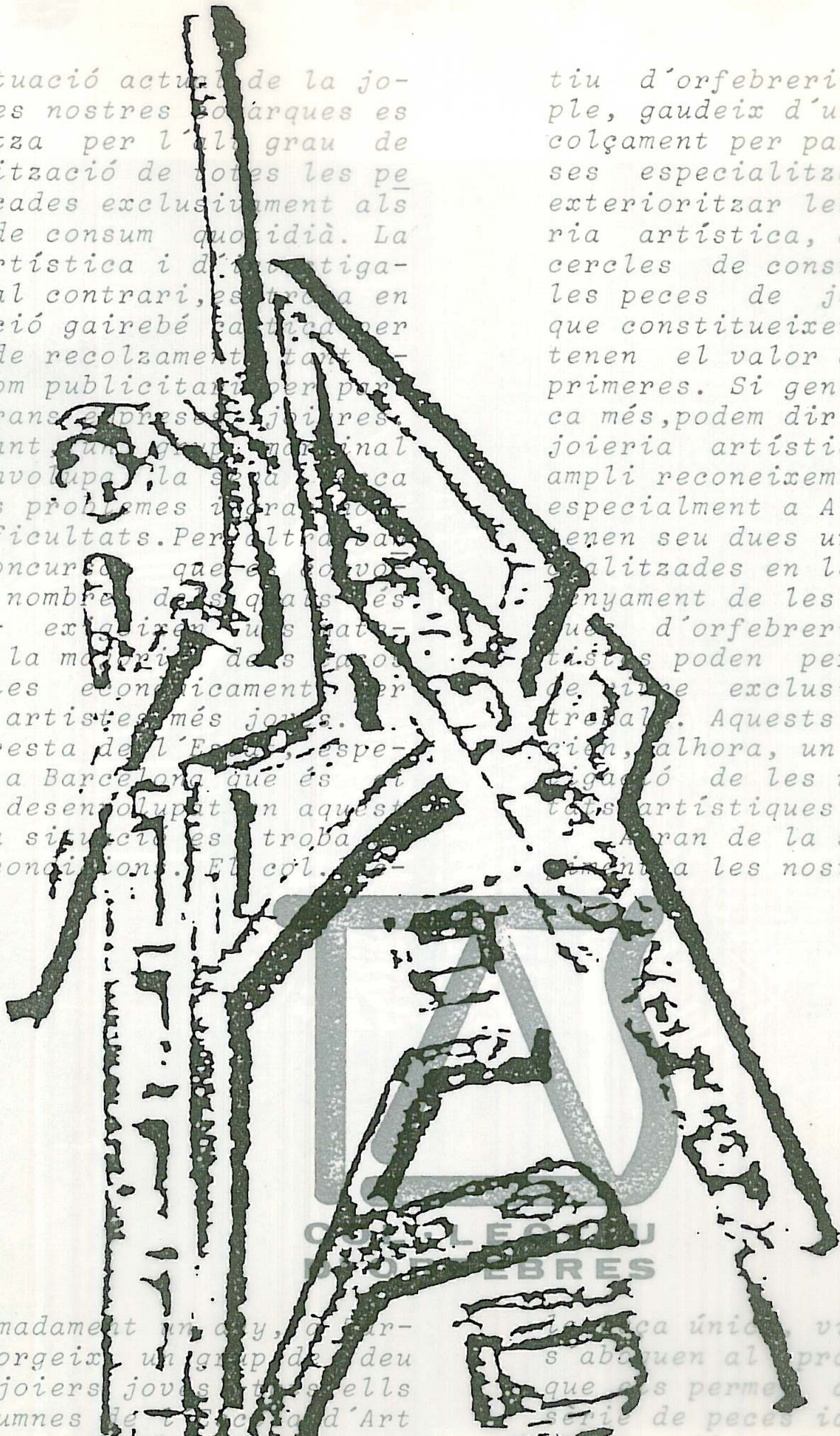

QUIM SOLÉ

fa aproximadament un any, a Tarragona, sorgeix un grup de deu artistes joiers joves -tots ells antics alumnes de l'Escola d'Art de Tarragona- que s'agrupen sota el nom TAS. TAS és, per tant, una associació de joves joiers que pretenen fer de la joia un objecte artístic que tingui un valor més que el simple valor donat per la qualitat dels materials emprats. Sorgeix, doncs, el concepte de la joia com a obra resultat d'un procès complex de manipulació dels materials que mena a l'obra d'art. Es refusa, alhora, la moda més eloqüent i es segueix un camí de recerca de noves línies, disseny i materials, en una clara recerca de progrès i d'investigació.

Cadascun dels membres que composen el Tas, però, segueix un procès individual que es materialitza en els diferents estils i mètodes tant de disseny com de fabricació. Si bé uns prefereixen la peça única, virginal, altres s'aboquen al procés de fundició que els permet d'aconseguir una sèrie de peces idèntiques. Mentre uns escullen les peces grans i impactants, altres es dediquen a peces més discretes i funcionals. En definitiva, Tas és per a tots ells, la manera més factible per a endinsar-se en el món de la joieria i els seus canals de difusió, la qual cosa, individualment seria molt més difícil d'aconseguir.

El projecte més immediat de TAS consisteix en una exposició que es presentarà a partir del mes d'abril a les sales de la Caixa de Barcelona a Tarragona. Serà la primera vegada que una exposició d'aquestes característiques es presenta aquí i que pot donar una idea de la situació i del treball que desenvolupen aquests joves artistes-joiers.

Rosa Pagès

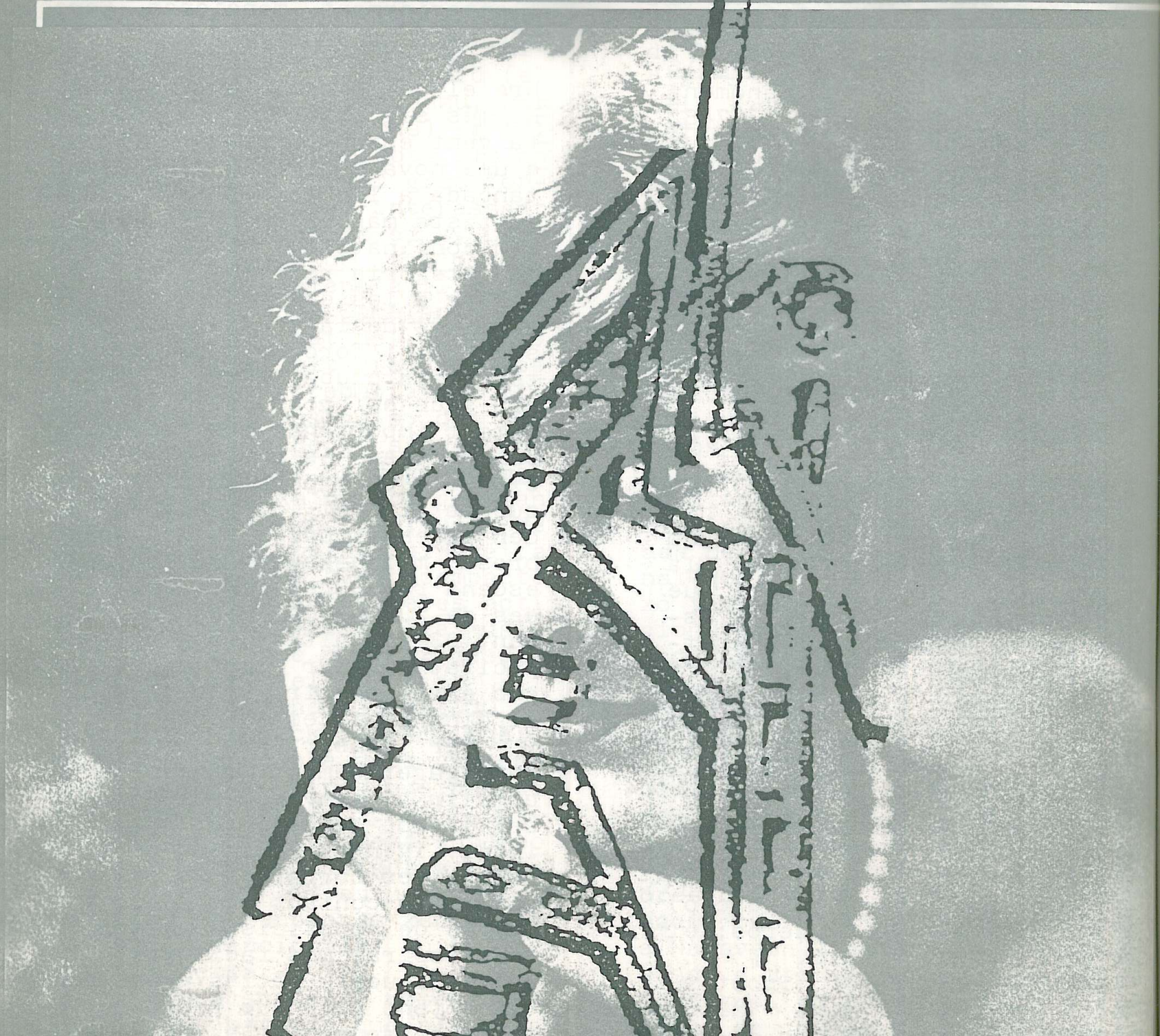
CAFE POETES
QUIM SOLÈ
C/ SANT LLORENÇ TEL. 23 502
43003-TARRAGONA

La situació actual de la joieria a les nostres comarques es caracteritza per l'alt grau de comercialització de totes les peces, adreçades exclusivament als cercles de consum quotidià. La joieria artística i d'investigació, ben al contrari,es troba en una situació gairebé caòtica per la manca de recolzament tant econòmic com publicitari per part de les grans empreses joieres. Es, per tant, un grup marginal que desenvolupa la seva tasca amb greus problemes i gran nombre de dificultats.Per altra banda, els concursos que es convoquen -el nombre dels quals és molt baix- exigeixen uns materials en la majoria dels casos inabastables econòmicament per part dels artistes més joves.

A la resta de l'Estat, especialment a Barcelona que és el lloc més desenvolupat en aquest sentit, la situació es troba en millors condicions. El col.lectiu d'orfebreria FAD, per exemple, gaudeix d'un important recolçament per part de les empreses especialitzades que permet exterioritzar les obres de joieria artística, abocant-les als cercles de consum al costat de les peces de joieria en sèrie que constitueixen moda i que no tenen el valor artístic de les primeres. Si generalitzem una mica més,podem dir que a Europa,la joieria artística gaudeix d'un ampli reconeixement a tot arreu, especialment a Alemanya, país on tenen seu dues universitats especialitzades en les tasques d'ensenyament de les diferents tècniques d'orfebreria, i on els artistes poden permetre's el luxe de viure exclusivament del seu treball. Aquests països propicien, alhora, un treball d'investigació de les noves possibilitats artístiques.

Arran de la situació d'ensopiment a les nostres comarques,

COL·LECTIU D'ORFEBRES

fa aproximadament un any, a Tarragona, sorgeix un grup de deu artistes joiers joves -tots ells antics alumnes de l'Escola d'Art de Tarragona- que s'agrupen sota el nom TAS. TAS és,per tant, una associació de joves joiers que pretenen fer de la joia un objecte artístic que tingui un valor més que el simple valor donat per la qualitat dels materials emprats. Sorgeix, doncs, el concepte de la joia com a obra resultat d'un procès complex de manipulació dels materials que mena a l'obra d'art. Es refusa, alhora, la moda més eloqüent i es segueix un camí de recerca de noves línies,dissenys i materials, en una clara tasca de progrès i d'investigació.

Cadascun dels membres que composen el Tas,però, segueix un procès individual que cristalitza en els diferents estils i mètodes tant de disseny com de fabricació. Si bé uns prefereixen la peça única, virginal, altres s'aboquen al procés de fundició que els permet d'aconseguir una sèrie de peces idèntiques.Mentre uns escullen les peces grans i impactants, altres es dediquen a peces més discretes i funcionals.En definitiva, Tas és per a tots ells,la manera més factible per a endinsar-se en el món de la joieria i els seus canals de difusió,la qual cosa, individualment seria molt més difícil d'aconseguir.

El projecte més immediat de TAS consisteix en una exposició que es presentarà a partir del mes d'abril a les sales de la Caixa de Barcelona a Tarragona. Serà la primera vegada que una exposició d'aquestes característiques es presenti aquí i que pot donar una idea de la situació i del treball que desenvolupen aquests joves artistes-joiers.

Rosa Pagès

C O P Y R I G H T

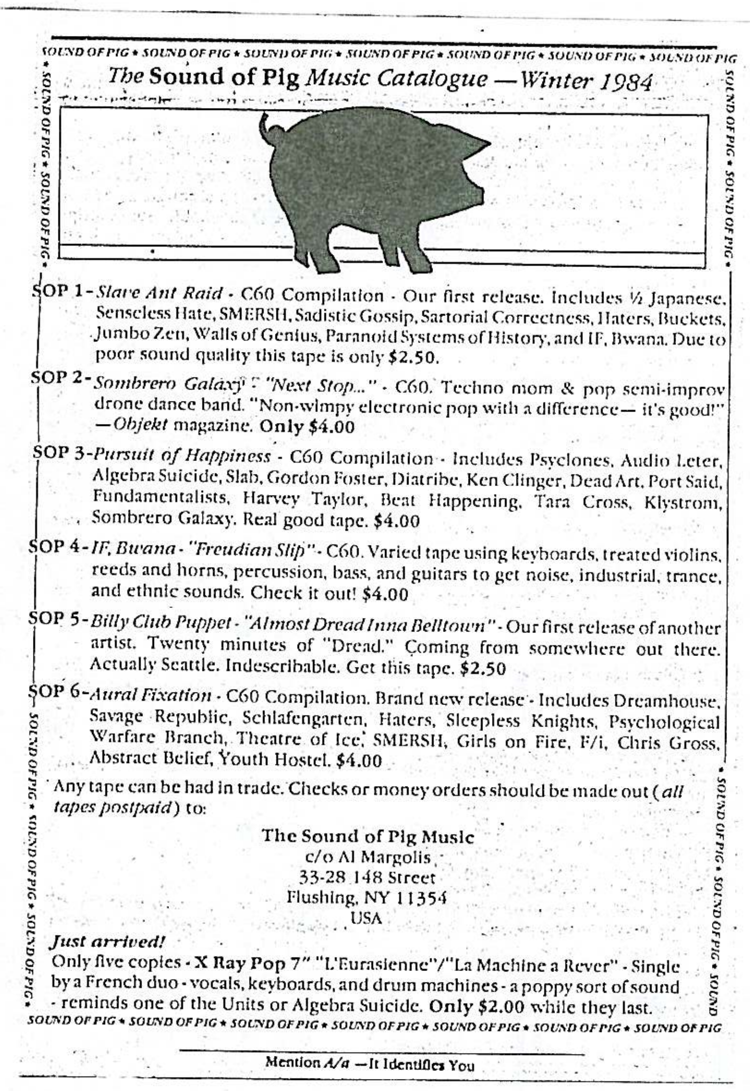

SOUND OF PIG • SOUND OF PIG • SOUND OF PIG • SOUND OF PIG • SOUND OF PIG • SOUND OF PIG • SOUND OF PIG

The **Sound of Pig** *Music Catalogue — Winter 1984*

SOP 1 - *Slave Ant Raid* - C60 Compilation - Our first release. Includes ½ Japanese, Senseless Hate, SMERSH, Sadistic Gossip, Sartorial Correctness, Haters, Buckets, Jumbo Zen, Walls of Genius, Paranoid Systems of History, and IF, Bwana. Due to poor sound quality this tape is only **$2.50**.

SOP 2 - *Sombrero Galaxy - "Next Stop..."* - C60. Techno mom & pop semi-improv drone dance band. "Non-wimpy electronic pop with a difference— it's good!" —*Objekt* magazine. **Only $4.00**

SOP 3 - *Pursuit of Happiness* - C60 Compilation - Includes Psyclones, Audio Leter, Algebra Suicide, Slab, Gordon Foster, Diatribe, Ken Clinger, Dead Art, Port Said, Fundamentalists, Harvey Taylor, Beat Happening, Tara Cross, Klystrom, Sombrero Galaxy. Real good tape. **$4.00**

SOP 4 - *IF, Bwana - "Freudian Slip"* - C60. Varied tape using keyboards, treated violins, reeds and horns, percussion, bass, and guitars to get noise, industrial, trance, and ethnic sounds. Check it out! **$4.00**

SOP 5 - *Billy Club Puppet - "Almost Dread Inna Belltown"* - Our first release of another artist. Twenty minutes of "Dread." Coming from somewhere out there. Actually Seattle. Indescribable. Get this tape. **$2.50**

SOP 6 - *Aural Fixation* - C60 Compilation. Brand new release - Includes Dreamhouse, Savage Republic, Schlafengarten, Haters, Sleepless Knights, Psychological Warfare Branch, Theatre of Ice, SMERSH, Girls on Fire, F/i, Chris Gross, Abstract Belief, Youth Hostel. **$4.00**

Any tape can be had in trade. Checks or money orders should be made out (*all tapes postpaid*) to:

The Sound of Pig Music
c/o Al Margolis
33-28 148 Street
Flushing, NY 11354
USA

Just arrived!
Only five copies - **X Ray Pop 7"** "L'Eurasienne"/"La Machine a Rever" - Single by a French duo - vocals, keyboards, and drum machines - a poppy sort of sound - reminds one of the Units or Algebra Suicide. **Only $2.00** while they last.

SOUND OF PIG • SOUND OF PIG • SOUND OF PIG • SOUND OF PIG • SOUND OF PIG • SOUND OF PIG • SOUND OF PIG

Mention *A/a* — It Identifies You

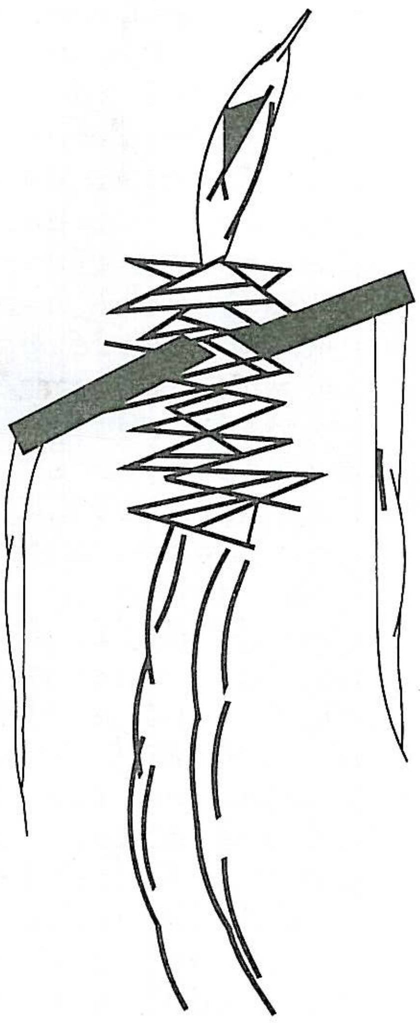

T COPYRIGHT

SOLIDARITAT AMB JOSEP ALBERTÍ

Havent sabut que la professora de la Universitat de Barcelona Rosa Cabré i Monné ha interposat una querella per injúries contra l'escriptor Josep Albertí, amb motiu del text "Missiva de Josep Albertí a Rosa Cabré", inclòs dins el llibre de Jaume Sastre "Freixura de porc o incitació a la intolerància" (1983), veim amb gran preocupació com el debat cultural pren uns camins aliens a la dialèctica i a la polèmica, essencials al desenvolupament en llibertat del llenguatge i l'escriptura.
Per tot això ens solidaritzam amb Josep Albertí en aquest procés i ho manifestam públicament.

Nom i llinatges:
Núm, D.N.I.:
Professió:
Signatura:

Adreçau-vos a:
Apartat de correus 1405
07080 PALMA DE MALLORCA

POLVET
BAR
TARRAGONA

POLVET
BAR
TARRAGONA

POLVET
BAR
TARRAGONA

BALIGA - BALAGA
ESPECIAL BAIX CAMP ©MONTESOL
POLAROID ENVIADA POR LOS SECUESTRADORES DE ANNA BULGARI Y SU HIJO, QUE MUESTRA UNOS ESPARADRAPOS SOBRE UNA HERIDA PRODUCIDA POR LA AMPUTACION DE LA OREJA,
ATENTADO CONTRA UN HOMBRE EN PLENA CALLE
S.I.E.P. deja de enviar ARTE POSTAL
LLIAM SCHORCEDER HA PERDIDO LA MEMORIA
cibió un corazón artifi cial, está listo para
andonar el hospital con su órgano funcionando
pecablemente, aunque una embolia le ha hecho
erder la memoria y con ello HA QUEDADO INCAPA-
TADO DE APRENDER el manejo del aparato de
mbeo que acciona su corazón.
Francesc Vidal
ra: "Partimos de la base de lo que he dicho siempre: todo lo que tiene explicación no es importante..., los chinos lo decían hace 10.000 años; el texto lo tengo en francés: 'Todo lo que uno puede aprender, no vale la pena que sea
"Hoy en día en las universidades, con tantos profesores y alumnos, hay más burros por metro cuadrado que una tarde de sábado en (un conocido almacén multitudinario de nuestra ciudad". Esta
años: "La cosa más hermosa que un hombre pueda sentir es el lado misterioso de la vida. En él está la cuna del Arte y de la Ciencia verdadera".
CODERCH FUE ENTERRADO AYER EN ESPOLIA
CODERCH FUÉ ENTERRADO AYER EN ESPOLIA

F E N I C I

COBERTA Francesc Vidal

ÍNDEX

LES AFINITATS ELECTIVES (A GRANOLLERS DIUEN: FOT-LI QUE ÉS DE REUS) Manel Clot

PLANELL Montserrat Cortadellas

ANTONIETA AGUSTÍ Montse Palau

VDO. VAGINA DENTATA ORGAN Antoni Mateu

L'ART AL CAMP. NOTES PER A UN BALANÇ Pere Anguera

EL THEÂTRE DES HALLES, ALAIN TIMAR I ELS POBRES (DE NOSALTRES) Joan Cavallé

LISBOA. LA CALOR DE LA TARDOR NO ESPANTA LA TRISTOR O.M.

KŌHAI SIEP

GATOS LOCOS Rosa Pagès

BOX OF WATER

ATTN: ALL MEN! GRADE YOUR HAIR LOSS Ryosuke Cohen

VERTICALMENT... L'UN DAMUNT L'ALTRE (O EMBOLICA QUE FA FORT) Josep Bargalló

23 SKIDOO A/a (Enric Solé)

Quim Solé

TAS. COL.LECTIU D'ORFEBRES Rosa Pagès

COPYRIGHT

BALIGA-BALAGA Montesol

Joan Serramià.

FRENÈTIC RECORDS

CONTRACOBERTA: POLAROID. TORRE DE CONTROL, ESTACIÓ DE REUS

Assessoria lingüística Maite Vidal

Composició de textos Antoni Mateu

Impressió Serigrafia coberta i contracoberta Pau Aymat

Imprès amb Màquina Fotocopiadora U-BIX 160 RE
per AMBRÒS C/ Batan 23 Reus

Edita Pau Espinosa, Joan Rom i Francesc Vidal

FENICI Apartat Correus 430 Reus
Apartat Correus 1037 Tarragona

Disseny

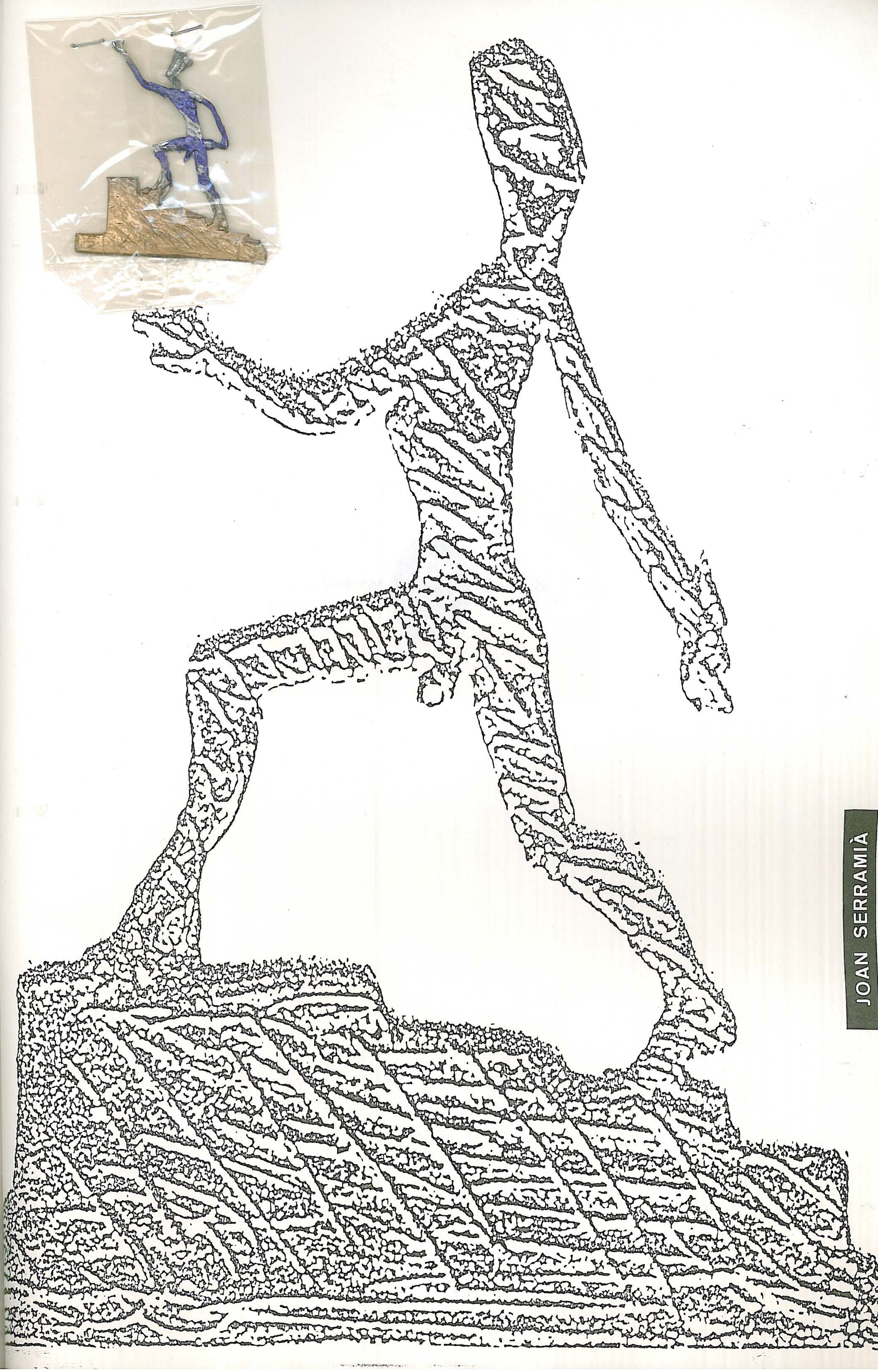

JOAN SERRAMIÀ
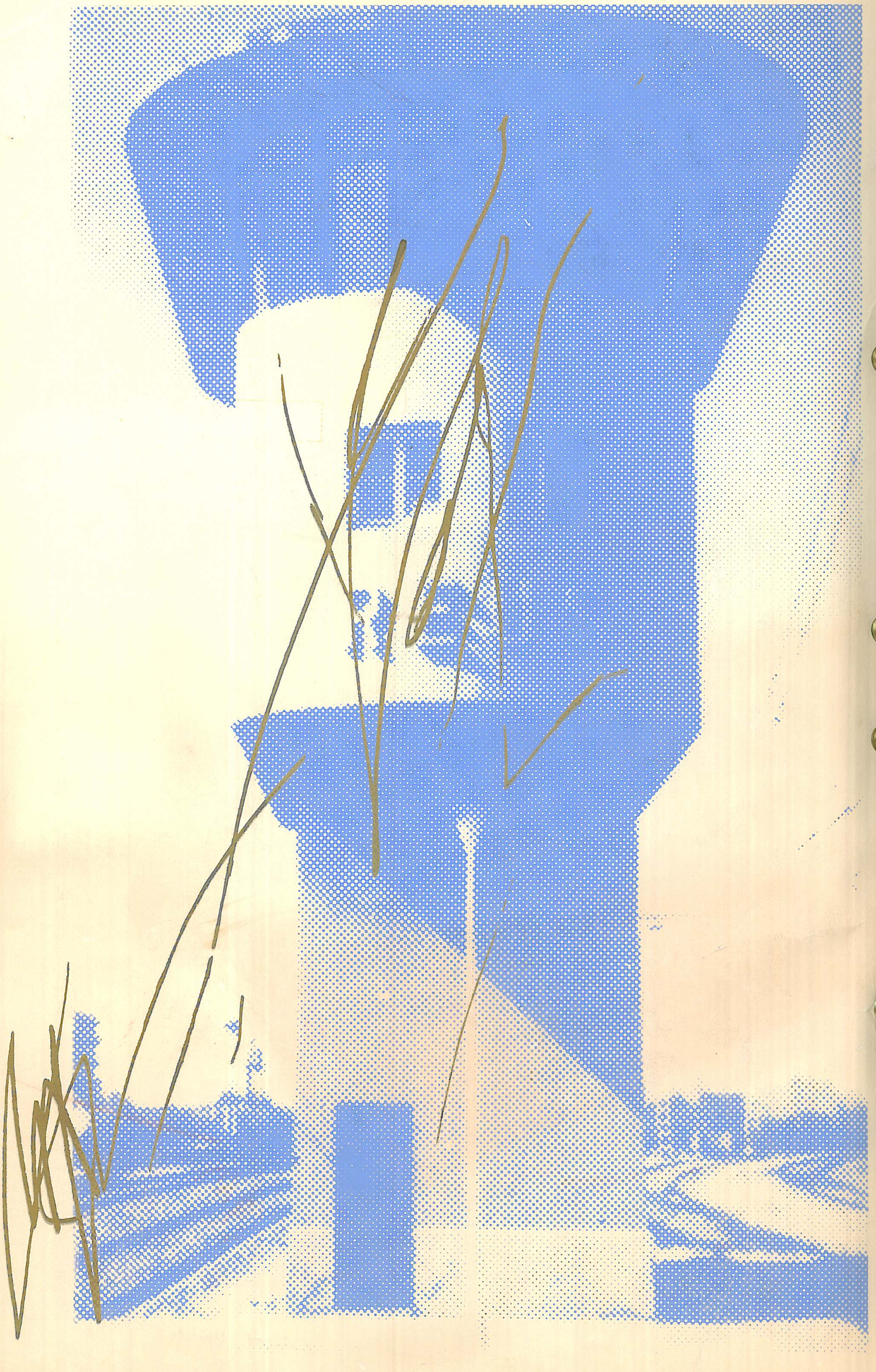
frenètic records